

ခပ်လင်းရေး

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး။

“အပျိုဦးနှင့်တရားတူး”

ဒီးတောင်ကလေးသည် အခန်းတွင်းဝယ် ခပ်နဲ့ပြန်ကာ
လေးယာ တွန်းထမ်းလေးကြောင့် မှီလဲလဲ နှောင့်ကြည့်
ကလေးမှာ ဖြောင့်ဖြောင့် ကလေးပေးပေး အသံပြည့်စုံပြီး
တင်းတဲခါ မှကျောင့်လွန်းကာ ဖြေငြိမ်ဝယ် လွှတ်ကွက်
ကလေးချက်နဲ့လဲသည်။

အမိန့်မှောင်ဦးနဲ့ပြန်လျက် ကောင်းကင် ဖြစ်တောင်
ကြည်စရာကလေးများသာ ပြုံးပြီးမြတ်မြတ် ဝင်းလက်

နေလေသည်။

ဒီးတောင် ကလေးသည် တင်တင်ဖြင့်၊ ဝိစိန်ချုပ်က

မြစ်သက် သွားပြန်ကာ ကြယ်ချိပ်ကလေးများ ကသာ
ရွှမ်းမိုးနေပြန် လေသည်။ တာဝန်ကုန်း ခေင် တောင်
ကုန်းကလေးပေင် မှလေးပွင့်နန်းရိပ်သာ ကျောင်းကလေး
များသည် ကြယ်ရိပ်များအောက်ဝယ် မြစ်သက်ရွာ ခုတ်
သည်နဲ့ကြလေသည်။

အမှန်ကတော့ မြစ်သက် ကိတ်ဆိတ်လှပြီ ဘင်ဆင်
လည်း အသံအသံက မြစ်သက်လှပြီတော့ ပေတတ်ပေ
ဘတ်တိုးတိုးကလေးပေင် ဆွတ်ရှိလေသည်။

ကမ္ဘာနန်းကျောင်းကလေး ခပ်များများရှေ့တွင် အ
ဝတ်ဖြူဝတ်ထားသည့် မြို့မြို့အဏ္ဏာန်သည့် ခပ်ကုတ်
ကုတ်ဆမ်းလျှောက်ကာ ကျောင်းကလေး တကျောင်းရှေ့
ခုတ်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းအတွင်းဝယ် အသက်ခပ်မြိုင်ခြင်း ရှုနဲ့ပြန်
ထုတ်နေသော အသံကို ကြားရလေသည်။ ကျောင်းက
လေးထိတဲခါဝတွင် ထူးမြို့ဖြင့်ရေးထားသော နံပါတ်
၉ ကိုဆွဲရလေသည်။ နံပါတ် ၉ မှာ တာဝန်ဦး ခေင်
ဦးတော် အလွန်အံ့ကံသော နဝင်းရိတ် ဓာတ်ထိုက်
ကမ္ဘာနန်းကျောင်းတကျောင်း မြင်လေသည်။ ကိုကမ္ဘာ
ရွာနန်း ကျောင်း ကလေးမှာ အခြား သော ကမ္ဘာနန်း
ကျောင်းကလေးများ ကဲ့သို့ ပုံတူရွယ်တူသာ မြင်လေ
သည်။

အလျား ၁၀ ပေ အနံ ၁၀ ပေသာရှိသော ၁၀ ပေ
ပတ်လည်ရှိ ပျဉ်ခင်းပျဉ်ကာစီမိုး ကမ္ဘာနန်းကျောင်း

★ *Chin Heng*
12.12.57

သမိုက်မှောင်ဆရာကြီး

မှောင်သည်ပျက်ခုံး၊ ကြော့ရှင်းသွယ်ဖြူလှသည် လည်
ပိုင်းကိုခွေရခြင်းဖြင့် မိန်းမလှတဦးပင်ဖြစ်ကြောင်း သိ
နိုင်ပြီဖြစ်လေသည်။ သူမ၏အသက်မှာ ၃၀ ခန့်မျှသာ ရှိ
သေး ။ မိုးခောက်သော ဣရင်အုံနှင့်ပွားမှာ အသက်
ပြင် ပြင်းရှူရှိုက်လိုက်သောအခါတွင် မို့မောက် ကုန်း
ထွက်ကာ ငှက်ပျောဖူးပမာ လှပစွာ တည်ရှိနေတော့
သည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

‘သမီးတော်.....တရားခွေပါအိလော’

‘ဘိုးဘိုး သမီးမှာ အနည်းအကျဉ်း မျှသာ တွေ့ရှိ
ကြောင်းပါဘိုးဘိုး’

‘အိမ်၊ .....သမီးတော်မှာအရွယ်နှင့်လိုက်တရားသူး
နှင့်အရသာ ထူးများခွေရပေမည် သမီးတော် ကျင့်ကြံ
အားထုတ် နေသော တရားကိုယ်သည် အစဉ် သဖြင့်
ဖောက်ပြန်ခြင်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ရှိသောကြောင့်
ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်အသုံးမဝင်သော ခန္ဓာသာဖြစ် ဖြစ်
ကြောင်း သဘိမြဲလော့၊ ၎င်းပြင်.....သင်၏ ကိုယ်တွင်
ထူးမြတ်သော ကောင်းစွာသောသာသနာပြုမင်းတပါ
သည်ဝင်ရောက်ကြိမ်းဖေလတ်’

‘ဝမ်းခြောက်ခြင်းဖြင့်နားထောင်နေသော အမျိုးသမီး
သည် ဟွန်းကံဖြစ်သွားရှာလေသည်။

ဘိုးတော်သည်ထိုအမျိုးသမီး၏ကိုယ်ခန္ဓာကို အဝတ်
ဖြူဖြင့် ခပ်ပတ်သိုက်ကာ..... ‘အဘွဲ့..... သမီးတရားထူး
အတွက်အိပ်လေတော့’ ဟုဆိုကာ ကျောနှင့်ရင်များကို

ခင်လင်းရေး

သင်လိုက်ရာ တရားထိုင်နေသောအမျိုးသမီး၏စိတ်များ
မှာ တနှိမ်းရှိမီးနှင့်ဖြစ်သွားကာ ခေါင်းတစ်ခုလုံးမှာ မူး
နောက်နောက်ကြိုးဖြတ်သွားရတော့ဟန်ရှိလေသည်။ ထို
လန့်မှားစွာဖြင့်ထွေသောယန့် တမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်။
‘သမီးတော်အိပ်လေလော့’

ခန္ဓာကိုယ်ပင်သောယန့်များသည် တသင်းသင်း ပျံ
လာပြန်ကာ ချည်းအမျိုးသမီး၏အရင်ကို ရှုပ် တာတ်
ကြီး၏တရားထူးတွင် ဘိုးတော်ကြွလာသော အခါတွင်
မွှေးကြိုင်သောယန့်များသည် တထူးထူး တသင်းသင်း
ရှိသွကြောင်းကြောင်းရလေရာ အမိမိပင် ဘိုးတော်ကြီး ကြွ
လာပြန်သောအခါ သူ့ဘေးကပ်၍ ကိုင် ဖြယ်မှုများမှာ
လည်း ခင်လင်းရေး သွားသော ကြောင့်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေ
ရလေ၏။

‘အဘွဲ့.....သမီး သင်ထိတ်တတ်စိတ်ဖြင့် ဖြစ်ထွေသည်
လော့၊ အဘွဲ့ ကျေးသောအခါတွင် ခင်လင်းရေး အနံ့လင် မ
ထုတ်လော့၊ နတ်ကောင်ပင်မဟုတ် လော့၊ ဘုရားတော်၏
ရင်းစွဲ ကိုလှူ မိ အိပ်ငြိမ်းနိဗ္ဗာန်တုကို တက်လှမ်းလော့၊
သောသောတော်ကို စောင့်နေလော့၊ မညံ့ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဖွား
သန့်စင်လေလော့’

ဘိုးဘိုးသည်ခပ်ညက်ညက်ပြောလိုက်သည်။ အသ
မှာ ခင်အောင်သောရှိကာ တဘကြီး၏ အသံနှင့် တူလှ
လေသည်။ တဘကြီးသည်ပင် ဘိုးတော်များ ဖြစ်နေပြီ
လောဟုသောအတွေးမှာ အမျိုးကြီး ဒေါ်မြသင်းအဘို့

အမိက်ပျောက်ဆရာကြီး

ထွင်း တစ်ခွက်ပေါ်လာရလျက် ရင်တွင်းမှတစ်ဖက်တစ်
ဖက် ထွက်လာရလေတော့သည်။

အပျိုကြီးမမြသင်းသည် သင်ဖြူးချောကလေးပေါ်
ဝယ်ပတ်လက်ကလေးဖြစ်နေရှင် ပေါ့ပြီ။ တသက်လုံး ဖုန်း
ကွယ်ခါ သူ၏အမြဲတေအဖြစ် ပုလဲနှစ် ရတနာ နှစ်လုံး
သည် တောင်ပုစွာနှစ်လုံး သဘွယ် ခပ်ကုန်းကုန်း မို့၍
ထွက်နေပြန်သည်။ ခေ့ခေ့ဝတ်နေသော မျက်နှာဖြူဖြူ
ကလေးမှ ချွန်းခေ့ပေတစ်နေ့သော နှုတ်ချားက
လေးကလေးက သက်လေးနှုတ်ပင်သက်လေးကိုမှအပိုင်ကြွ
သည့်အလား ဖားကိုလိုလေးသိုး သာသို တနှူးရှား တရှင်
ဖြစ်လာပြန်သည်။

‘သမီးတော်၏အပူပသောဤအပုတ်ကောင်ကိုယ်ခန္ဓာ
မှ တစ်နေ့သောအခါဝယ် မလှပပသောအသွင်ဖြင့်တင်
ရင်ပေးခဲ့တော့သည်။ ယခုပင် ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသုံး
မဝင်သော ကိုယ်ခန္ဓာအဖြစ်ဖြင့် သမီးတော်၏ နားစာရား
မှဖယ်ရှားမထုတ်လေဦးသမီးတော်၊ လေ့နပ်မလှုပ်ဘဲ ငြိမ်
သက် နားစားတော်၍ ရင်ပေးဦးဝယ် နာမ်တရားကိုဆင်
လေလော့’

ဘိုးတော် ဆိုသူသည် အတော် ကြီးမား ထွား
ဖျားသော ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် နှစ်လုံးဝယ် ထိုင်ချာသို နှစ်က
လုံး အပျိုကြီးခေါ်မြသင်း၏ရင်သားနှစ်ဖွာကို စင်စင်၍ စမ်း
သပ်လိုက်ပြန်သည်။ အပျိုကြီး ခေါ်မြသင်း၏ကိုယ်မှ
ထွက်လာခဲ့ပြန်သောအခါသည်။

ခင်လင်းရေး

‘အဘဲ့ သမီးတော်.....နာမ်အစဉ်ကို မထွက်သနည်း
ဤကိုယ်ခန္ဓာမှာမထူးခြားသောအနိစ္စခန္ဓာကောင်ဟုတ်
လေသလော.....သတိထား၍ နာမ် ထရားကို ခွာ
လော့’

ဘိုးတော်သည် ထဆင့်ကလေးပြီ၊ ဘိုးတော်သည် အ
ပျိုကြီးခေါ်မြသင်း၏အထက်ပိုင် မှသည် အောက်ပိုင်း
သို့တစ်စလျော့သစ်၍လာပြန်သည်။ မို့မို့သော တောင်
ကပူစာကလေးများနှင့် ချိုင့်ဝှမ်းများပေါ်ပေါ် ရွှံ့က
လေးပြေးနေသော သွေးသောက် ခြေတကောင်ပမာ
ထွန်ကလေးကလေးကိုမိုနေပေသည်။ ခေါ်မြသင်း၏ မထွေ
ထိသွေးသော အခုံးဝတ်များသည် ဝေတ်လိုက်သည့် အ
လားတလွန်လွန်ဖြစ်လာရသလို ပုထုရှိန်းကြီး ဖြစ်လာ
ထော့သည်။

မွှေးချိုပျို သင်းယနဲ့သည် တောင်းကနဲ့ တောင်း
ကနဲ့ အပျိုကြီးခေါ်မြသင်း၏ နှာခေါင်းဝတွင်းသို့ ဝင်
ရောက်လာခဲ့ ပြန်သည်။ သူမသည် အရွယ်နှင့် မလိုက်
အောင် နှုတ်ချာထွားကာ အပျိုကလေးထဲဦးပမာ လှပ
သောအပျိုကြီးအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့သည်။ သူမ၏နှုတ်
ပွင့်ဝေသာ အရသာငါ့ညှိရုံလှသော ရသာမျှ ရုံပွဲတော်
ကို လိပ်မတူသော ဖိုသတ္တဝါမှန်သမျှ အသာငန်းငန်း
ထွတ်ထွမ်းချင်ပေမည်ပင်နန်းထည်းဟူသောအဖြင့်ကအပျို
ကြီးခေါ်မြသင်းက ယာရာဝါသ ကိစ္စများမြောင်လှ
ဘောင်၏ကြောက်စရာကောင်းသော အပြစ်ထွေကိုထွေး

အမိတ်မှောင်ဆရာကြီး

ရွှေသနားနေအေးဖြင့်သာ ပျော်မွေ့နေချင်သော တပည့်
မယ်လေးပြန်လုပ်ချင်လေရာ အတတ်သောဖိုသတ္တဝါနေ
သားတွေက ကပ်နှိပ်ပါပြီ မည်နည်း။

အပျိုကြီးမမြဲသင်းသည် သူ၏ ဝတ်ထုတ် ခွာ
ကြည့်ပါစို့ ခါပေမင်..... ဘိုးဘိုးဘိုးဘိုးဘေးထောင် မိမိ
ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပေမာ ကွေးမကျ မိမိကို နှိပ်နှိပ်ကြီးကိုသာ
ဘိုးဘိုးကြီးက နှိပ်နှိပ်နှိပ်စားဆူး ပေးနေသည်ကို
သာတွေ့ရလေသည်။

ဘိုး... ဘိုး... ဘိုး...

အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းအဖို့ ခါဘဲအော်ခိုင်း၏။ ငွေ
လချောင်းဆုံးနေသော မြေပြင်သာသည်ထရောင်အောက်
ငယ် သူ့အပျိုကြီးသည် ဘိုးလူးတကောင်၏ ငယ်ခန္ဓာ
ကဲ့သို့ နှိပ်နှိပ်အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းအား လွှမ်းခြွန်းမိုး
ထားပြီး ဖြစ်၏။ အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းမှာ အသက်ရှူ
တွေ့ပင်ရပ်ဆိုင်းသွားရသလို သူမနှုတ်ခေါင်း ပေ၀ဝယ်ဝဲ
ကျသောသော နှုတ်ခေါင်းချွန်ချွန်ကြီး၏လေမှတ်ပေရွက်
သံမှာ ဖါးမိုသံပင် ကျက်လောင်သွယ်သည်ဟုပင် ခင်ရ
လေ၏။

မြူတင်းတံခါးမှ ငွေလချောင်းသည် တိမ်တိုက် တ
တိုက်ကရွှေ့ရှားသွားသောကြောင့် မှောင်အဘိကျသွား
ပြန်၏။ ထိုအမိတ်မှောင် အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်း၏ ပါးပေ၀
ဝယ် ဘိုးဘိုး၏အာရုံသင်များသည် ထ၅၂:၄၂ ကျက်
စားလာကြတော့၏။

ခင်စင်းရေး

ဘိုး ဘိုးလက်များသည် အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်း၏ခါး
အောက်ပိုင်းကို ဖြောင့်သွေးစမ်းသလို လျော့ထပ်နေတော့
ရာ အပျိုကြီး ဒေါ်မြသင်းခမြာထွင် ကြွကြွရွရွကြီး ဖြစ်
လာရလေတော့သည် သည်နောက်ဖက်မူ ဘိုး ဘိုး ကြီး၏
ထကိုယ်လုံးအပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းအား စပါးကြီး
မြေ၏ အာခံတွင်းသို့ ချောက်ရှိနေသောသားကောင်းပမာ
ရပ်ပတ်ဖွမ်းပြုလျက်သည်တွင်မကတော့၊ သူမ၏ပိုးဖုန်
ရောဂါရောင် လှူချည်သည်ပင် တယ်ကို ရောက်သွားပြီ
တော့မသိတော့ပေ။

‘ကြည့်မမ်း..... ကြည့်စမ်း..... ဘိုးဘိုးဟာကာမဘီလူး
ကြီး..... ဘာတရားယူလဲ..... ကျမမယ့်ဘူးဖယ်ဖယ်.....’

ဒေါ်မြသင်းသည်တက်နိုင်သမျှ ရှမ်းကန်ပြောရှာသည်
ခါပေမင် ဘိုးဘိုးကြီး၏ ကြမ်းတမ်းသွလက်ဝါး ထဖက်
က အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်း၏ ပါးပင်ကို ပိတ်ထားလိုက်
သည်။ ‘အဘဲ့..... သမီး..... ဤကာမကုန်စိတ်တော့ကြောင့်
သင်၏ကံ့ယံခန္ဓာကို တပ်မက်သည့် စိတ်အာရုံ မကုန်
သေးလော ဘိုးဘိုးသည်..... တပ်မက်စိတ်ရှိမရှိ စမ်းသပ်
နေခြင်းသာ ဖြစ်လေသည် ’ဟုဘိုးဘိုးသည် မိန့်ကြား
တော့သည်။

အတော်နုည့် သိမ်မွေ့ ပျော့ပျောင်းမည်ထင်ရသော
ဘိုးဘိုးသည် ယခုအခါထွင်ရှားမူဖြင့် ကိုင်တွယ် ပုံဖြင့်
ကမတူပေ အတော်ပင်သနမာ ကြမ်းထွသော ဘိုးဘိုး
သာတကား။

အပျိုကြီးဒေဝါမြသင်းအဘို့ အဘလ်သို့မတတ်နိုင်ရှာ
ပြီ ဘုရားကိုယ်ခန္ဓာမှာ ဘိုးဘိုးကြီး၏ စိတ်ဆင်တိုင်း ပွေး
မုန်းချေမှုန်းခြင်းဖြင့် တရားထူးကိုပေးနေပြီဖြစ်လေရာ ယ
ခုအခါမတွေ့ဘူးသောအခါမှ တွင် အသည်း ထင်စိတ်
နှစ်မွန်းသွားရတထို လောကတခုသုံးကိုပင် သဘာဝ
နိုင်အောင်မေ့သွားပြေး သူ့အစီအစဉ်ပြုလျော့နေသော ယ
ခင်ကကြောက်ရွံ့ရွံ့လက်များသည်ပင် ဘိုးကိုး၏အိုယ်
လုံးကြီးကို ငြိန်လည်ရင်ပတ်မိပြီး ငြိမ်းပုတ်သော လှေပ
မာဘဲဖြင့်ငြိမ်းမျှသာ မတွေ့ဘူးသော ဘိုးဘိုး၏တရား
ထူးအင်္ဂုဏ်နှင့်မွန်းရှင်သတည်း။

အာဝဇ္ဇာကုန်းခေါ် အဝေစ်ကလေးမှာ မကြာသေးမှီ
က အမည်နံမတပ်ထားသည့် သံလျှင် ကျိုက်ခေါက် ဘု
ရားကြီးအနီးတွင်ရှိနေလေရာ ထိုနေရာကလေးသို့ မကြာ
မှီအတောအတွင်းမှ အသက်ပုပ္ဖါးနယ်မြေမှ ရောက်လာ
သည့် ဘိုးတော်ကိုးခေါ်ဘိုးဘိုးကြီးသည် အချွန်ခရ
တပသီမကလေးများနှင့် ရှေးဟောင်းဘုရားတို့ထည့်
ရန်ရောက်လာ ခဲ့လေသည်။ ထိုဘုန်းမြေမှာလည်း ရှေး
ဟောင်းဘုရားပြုများနှင့် ရှိနေလေရာ ..... ထိုကုန်းမြေတွင်
ရွှေဆင်းတုငွေဆင်းတုဘုရားများရှိပြီး မင်္ဂလာသို့မင်း
တရားကြီးထည့်ထားအပ်သော ဘုရားတို့နှင့်မြောက်

မြားလှစွာသော ဘုရားအဘွက် ယူဒါန်းထားသည့် ရ
တံနာတံတိုက်ကြီး ရှိကား ထိုတံနာ တံတိုက်ကြီး
အား အထက်ကိုးတော်ကြီးမှ စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် ဘု
ရားများဖြင့်လည်တည်ရန်လွတ်သိုက်ကြောင်း ကြော်ငြာ
ခဲ့၍အသျှင်ခံခဲ့ရ၏။

ထိုဘိုးဘိုးခေါ်ဘုရားကြီးနှင့်အတူဘုန်းကြီးများလည်း
ပါလာသေးသည်ကို အသင်းအရှား ထွက်ကာ သာသနာ
ပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ထွက်ပေါ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သည့်အ
ထိုင်းဟောင်းတော်များက ပင်သိုက်လန် စေတီခွာကံ
ရကြောင်းနှင့် ပြင်ဆင်ပေးပေးသောကြောင့်ရင်း ရော
ဂါနှင့်များအား တာတကြီးကတေတနာတင်း၍ ဆေးဝါး
များပေးအပ်ကာ တရားဟုများ ပေးအပ်ခြင်း အဘက်
ကိုးတော်ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် မတော်ကူးအောင် မတွေ့ဆုံပေး
ခြင်းများကိုပြုလုပ်လျက် ရှိကြောင်းကို ကြော်ငြာလေသ
ဖြင့်တောအရှေ့ပေါ် ပုဂ္ဂတာ သာ သူမျိုးများ ပီပီယုံကြည်
ငြင်းရှိသည့်အခိုင်း ရေလမ်းကုန်းလမ်းမှလာရောက်ကြ
လေ၏။

ထိုကလေးတွင် ရန်ကုန်မြို့ဒေဝါမြသင်းမှာလည်း တ
ယောက အပါအဝင် ဖြစ်ပေ၏။ ဒေဝါမြသင်း အဘို့တွင်
ရုပ်ပြည်ကလည်းမခေ ရွှေငွေဆိုလည်း ဝေးနေအောင်
ချမ်းသာသောကြောင့်သည်တက် အပျိုကြီး တဦးဖြစ်လေ
ရာ စေတီစေတီစီးပင်ကုသိုလ်ထူးစွာ တာတကြီးနှင့် ရွှေ
ဆုံခွင့်ရခဲ့လေသည်။

အရိုက်မှောင်ဆရာကြီး

ဘိုးတော် ဘိုးမင်းရောင်ဟုလည်းခေါ် ဘာကြီး
လည်းခေါ် ဘိုးဘိုးဟု အများခေါ်သော ဘိုးဘိုးကား
ကိုယ်နေကိုယ်ဟန်မှာခပ်တုတ်တုတ်ဗဟုကောင်းကောင်း
ဖြစ်ပြီးတော့ကပ်ပသော မျက်လုံးမျှားက ဖြူတမ်းညှိုး
ခေါ်နေသည့် ငြိမ်းချမ်းလုံးပမာ ထွေရပေ၏။ မျက်ခုံး
ကြိုးများမှာ ညိုမှောင်နေကာ ပေါ်လွင် ချွန်းကောက်
သော နှုတ်နှုတ်မဟာဆန်ဆန်နုနုငြိမ်ကွင် ဖေါ်လှပမာ
အတိတ်ဖြူတစ်ခုနှင့်ခိုင်ပတ်ထားလက်ဆံပင်ကိုတစ်ခောင်း
ထူးသော သောကြောင့်ကြည့်ကောင်းလှလေ၏။

အင်္ဂါမှာအရှားခေတ်မင်းညီမင်းသား အသွင်ဆင်ယင်
ထားလှသိသင်ချသော်လည်း ပန်ကြီးတပါး၏ အင်္ဂါပုံ
မာမြဲလှပလုံးအင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါ
လှချည်မှာလည်း ဖြူရောင်လှချည်ကိုသာ ဝတ်ဆင်
ထားပေ၏။

‘ဟဲ့...တေ့ ဘိုးဘိုးကိုခေရကပ်စမ်း’
ဘိုးဘိုးက အမိန့်ပေးလိုက်သောအခါတွင် တေ့ဟု
ခေါ်သော သာသနာအရေမြို့တန်းဆော်ကြီးတပါးဖြစ်
သည့် ကလေးအရွယ် ၁၀ ခန့်သာ ထင်ရသည့် ကိုယ်
သောဆေးက ခေရကပ်စမ်းမှခေရကို ဖန်ခွက်ထဲသို့ ငွေ
ထည့်ကာ ဘိုးဘိုးအား ရိုချိုပေသေ ကပ်လိုက်ရလေ
သည်။ ထိုအဖြစ်ကိုမြင်ရသောပရိယာတ်များမှာဘုန်းကြီး
ကတောင်ရေကပ်ရပါလားဟု သော အထင် အမြင်မှာ

3A

ခင်လင်းရေး

ပေါ်လွင်သာရပြီး ဘိုးဘိုးအားရှားကထက်ပင် အထင်
ကြီးလာရပေ၏။

ဘိုးဘိုးသည် လူစည်လှသော ပရိယာတ် အတွင်း
ခေတ္တခေတ္တသာပေးထိုင်ကာ သူ့အတွက်အထူးသီးသန့်
လုပ်သားသောပိုးကန်လန် ကားအခန်းကွင်းသို့ဝင်ရောက်
ကာ တရားဝင်ခဲ့ပေ၏။ ဘိုးတော်နှင့် ခေတ်ကူးကိုသာ
အမျိုးသမီးအဖို့ အလှည့်ကျ ဘိုးတော်နှင့် တွေ့ဆုံပိုင်ရန်
လည်းသူနှစ်ဦးစားစောင့် လှူသူတော်တို့နှင့် တူးကြီး
တပါးက စီမံပေးရပေ၏။

ဘိုးဘိုး၏လက်တဆစ်သာသာရှိသော မျက်ဆိတ်မွှေး
နှင့် ထည့်စေ့စွတ်ခန်းမွှေးကလေးက ဖြူသောအသား
တွင် ထင်းဆင်းကြီး ပေါ်လွင်နေပြီး အမျိုးသမီးတွေအ
တွက်မက်စရာကြီးဖြစ်နေရလေသည်။

တူခေ .....ခေ .....
ကြေးစည်သံကလေး ပေါ်လွင်လာသော နံက်ခင်း
တွင် နှင်းတောက် ဝေရီခေပြီး ကျေးဇူးရှက် သာသနာတို့၏
ထားထားလှသည့်အသံတွေကစိစိညံ့ညံ့ ပေါ်ထွက်လာ
လေသည်။

အမျိုးကြီးမမြဲသင်း.....သို့မဟုတ် ခေါ်ခြင်းကျွေး
၏လက်ခံသလိုဖြစ်ခဲ့ရာမှ သတိကလေးပြန်လည်ဝင်ရန်
သာသောအချိန်တွင် ..... တဖက်သော တံခါးပေါက်ဝ
တွင်ဖြူဖြူပွေးပွေးဝေးဝေးကြီး ရပ်နေသော ဘိုးဘိုးကို
တွေ့ရပြန်လေသည်။

၃

‘ဆို တုနား... တုနား...’

ဒေါ်မြသင်းကတို့ကွပ်ကဲစေခိုက်သိ ကလေးကပြန် အသံထွက်လားမိသည် ညဉ့်ကအပြစ်အဖျက်များသည် သူ့အဘိုးတံတု နိဂုံးခါက်ရောက်သွားသလို ခံစားမိသည်ကို အိပ်မက်ပမာ တွေးခေါ်လေသည်။ ထို့နောက်တွင် သူ့အဖွဲ့ကလေးများက လွတ်နေသော ဗသကောင်းနေသည့်အောက်ပိုင်းကို ပြန်လည်စမ်းသတ်မိရာမှ မျက်လုံးများဖြိုးစွာမိသည်။ ထိုအခိုက်မှတစ်ဆင့်... ခပ်အုပ်အုပ်နဲ့သံနှင့်အတူတိုင်းတိုးသည်အနီးသို့ ပြီးလည်ကပ်လေးခဲ့ကာ သူ၏ ကိုယ်လုံကလေးကို စွဲကန့်ခြောက်ပါအောင်ပွေ့ယူလိုက်ပါသည်။

သည်တစ်ခုမှာ... တိုးတိုးသည် နံနက်ခင်းထခေါက်ပြန်လားဟန်တူသည် ဒေါ်မြသင်းမှာ ငြိမ်နေမိပြန်သည်။ မြို့ဖွဲ့သော အဝတ်များက ဒေါ်မြသင်း ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းခြုံထားလေရာ ကြမ်းတမ်းသောရေကယ်ပြန်ဝယ်တင်းတင်းရင်းရင်းကြီး ကျရောက်နေပြန်တော့သည်ကို ခံစားရသောကြောင့် တိုးတိုး၏ရင်းရင်းကို ဖုတ်ယူကာ ကြမ်းသြိုပြန်သည်ကိုသတိထားမိလေသည်။

တိုးတိုးသည် ပဉ္စမအကြိမ်ထက်လက်ရော နှာခေါင်းရောသရမ်းလွမ်းလွယ်သည် အပျို ဦးဒေါ်မြသင်းအဘိုးမှာလည်း ယခုဘခါးတော့အလျှင်ကလေး နှုတ်ခြင်း လိန်ခြင်းမရှိဘဲဘဲ သမာဓိရပြီးဖြစ်နေသော တပည့်ကလေးဖြစ်နေပြီဖြစ်လေရာ ကော့ကော့လန်ကာသာ တစ်ခပ်ဖြစ်နေ

တော့သည် ‘တိုးတိုးကလေး... တပည့်ကလေးပေါ့ဆိုး’ ဟုသောအသံက ခပ်ညက်ညက်ကလေးထွက်လာသည် တိုးတိုး၏ အသံက...ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့ ဟုသာ ရိုစေမလျက်ကာ ဗသကောင်းနေသော အောက်ပိုင်းကွပ်ကဲစေခိုက်ပိုင်းမှ အင်္ကျီကြယ်သီးများကို ထလုံးခြင်း ဖြုတ်နေသည် ကြယ်သီးတွေပြုတ်သွားပြန်သည့်အခါက တွန့်အော်သောကျန်တော့သည် တွန့်အော်နေသောစေ့တပ်ဆားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တိုးတိုးကပင် ဖြုတ်စေမလိုဘဲ ဒေါ်မြသင်းကပင် လိုက်လျ လိုက်သဖြင့် ဝါသော တယ်သီးနှုတ်လုံးသည် ရွန်းကန်ကာ ဖြိုးကန့်ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

တိုးတိုးသည်နံနက်အာရုံချိန်တွင် ပိန္နဲကြမ်းစွာ ကစားနေပြန်သည့် သူ၏လက်ချောင်းများသည် လုံးကွပ်မာကြောသော ဒေါ်မြသင်း၏ ရှေ့ခေါ်အုတ်တယ်သီးနှုတ်စွာ ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းသာလင် ဆုပ်နှယ်ချေမှုန်း ကအလုံးထိကလေးများကို ပွတ်ချေနေပြန်သည် ဒါကြောင့်လင်ပေပြုသင်းအဘိုးကွပ်ကဲစေခိုက် ပြီးတမျိုး အခက်ပစ်တော့ကလေးဆန်ကာ မမကလေးအာသာလို့ နှိပ်နှိပ်သာရကာ ပြောနေမှုကလေးများဖြစ်ဖြစ် ဖြင်းတဖင်းဖင်းနှင့် တင်းတင်းခပ်သည်။ တိုးတိုးသည်ထိုအခိုက်တွင် ဒေါ်မြသင်းကလေးအား အပေတိုင်းမှ ထည့်အောက်ပိုင်းကို ကာမုန်းတွင်းနှိုက်သလို လက်ငါးရွေးစီး

အမိတ်ဗောဇိဆရာကြီး

ထောင်ပုစာများကျော်ဖြတ်၍ ခေတ်မြဲသင်း၏ ဓမ္မဗျူဟာ
ပျင်းကိုနှိုးဆွနေပြန်သည်။

ယခုတခါ တပုဂ္ဂိုလ်မြဲသင်းမှဦးရောင်ကင်းသောအ
ခန်းကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပြီး ဖွဲ့စည်းပေးပြီး ဖွဲ့စည်း တပေး
ပေးပြီး နှစ်သုံးသုံးကလေးဖြစ်နေပေရာ ဘိုးတော်သည်
ငါ့တံဆိပ်ထိုင်း စမ်းယင်ပြီး ချိတ်ဝယ်သူနှင့် ကိုယ်ကြီးဖြင့်
မြဲသင်းကို ဖြစ်ပြီး ချိတ်ဝယ်သူ ဝါးကနဲပင် ဒီလိုက်
ကာ ဟာတတဖြစ်နေသောတခါ နှစ်ချစ်ကို ထွက်လိုက်
တော့သည်။

စုတေးထွေး နှစ်ခမ်းများကို ဘိုးဘိုးသည် ခေတ်မြဲ
သင်းကြည့်ဘူးသော အမေရိကန်ရှင်ရှင်စား သာ ဆန်
ဆန်ဖြတ်ကနဲဖြတ် စုတ်ယူနေပြန်သည်။ ဒီတချို့ကတော့
အာရှ သစ်သွေးက ပိုသာခဲ့ပြန်သည်။

ထိုနောက်တွင်မူ လောကကြီးကရဲလုံးသည် ခေတ်မြဲ
သင်းအဖို့ ဘာယာသောလောကကြီးအဖြစ်ထွေလိုက်ရ
ပြီးအာရှ သစ်သွေးမေ့မေ့အောင် ပြန်လေတော့သည်။

အောက်အိုးအိုး ..... အဝတ် -

ထောကြက်တူနံ့သံများသည် ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကျောင်းအခန်းကလေး အတွင်းသို့ အပြေးဝင်ရောက်
လေသည်။ ထိုသို့သော အချိန်မှပင် ..... နှင်းဘွေကြား နှစ်
ရောင်ကလေးသည် ဝင်းလက်ကလာလေသည်။

အပျိုကြီးခေတ်မြဲသင်းသည် အဘယ်ချိန်က ပျောက်
ကွယ်သွားတော့မှန်းမသိသော ဘိုးဘိုးကိုဆုံမရောက်မှီ

B

ခင်လင်းရေး

နေသောကမ္ဘာများ ကျောင်းကလေးအတွင်း လိုက်လံ
ရှာဖွေကြည့်မိသည်။ ဓါပေမန် ဘိုးဘိုးသည် လုံးဝပင်
ပျောက်ကွယ်သွား တော့ကာ တံခါးသံထွင် ခပ်ဟာ
ဖြစ်ကျန်ရင် နဲ့ တော့သည်ကို ထွေးလေသည်။ ခေတ်မြဲ
သင်းက ယခုမှပင် သူမ၏ တကိုယ်လုံး ကိုဖြင့်ဖြင့် ညွှန်ကာ
အမှတ်မီ မှု့ရှင်ဆွတ် ဆွတ်ကလေး ခင်စေတီတော်နေ
သော ပိုးတူနံ့လုံချည်နှင့် အတွင်းခံ ဇာပန်းတင် ထင်ကို
ကောက်ပတ်လိုက်ယင်း ထောက်လုံးထုံးသိမ်း လေခဲ့
သော အဖြူတေအတေးများကို စင်ဆေးကြ ညွှန်မိသည်။

သူမ၏ကိုယ်သဘာဝများကတော့ ထွေထွေ ထွေပေါ
သေးသည်။ ဓါပေမန် ဖုတ်သောအဆိုင်အခဲ နှစ်ရာများ
ကကြိုင်းစင်စင် နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်
စားလာရသည်မှာ တော့သူမအဖို့ဆိုလိုက်ရသည်။ သူ
တော့မျက်ရည် အိုင်ကလေးများသည် မျက်နှာပန်း
ဝယ် လှပတ်ကာပေါ်လာရတော့သည်။

ထုံထုံ ..... ထုံထုံ ..... ထုံထုံ -

ရဲရဲရဲ ရဲရဲရဲ .....

ထုံခေါက်သံများသည် တရားအေးထုတ်သည့်
ထရုအလန်ပေးလိုက်ပေသည်။ သူတို့အားလုံးမှာ ဘိုး
ဘိုးဘော်၏ ဓာတ်ကူးခံလိုသောလူများအားလုံးဖြစ်လေ
ရာ ထုံခေါက်သံကြား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းရိပ်သာ
ကလေးမှ ထွက်သောအခါတွင်ကား မည်သူသည် ဘိုး
ထောင်၏ဓာတ်ကူးခြင်းခံရသည့်ကိုထဦးထိုထဦးမသကာ

အမိုက်မှောင်ဆရာကြီး

ဘွယ်ရာကြည့်မိကြ၏။ သူတို့တော့အားလုံးသည် မိန်းမများ သင်္ဘောများရှိယောက်ျားများကတော့အသက်ခန္ဓာပယ်ကြီးများသည်လူကြီးအချို့သင်္ဘောပေါ်လေသည်။

ဘိုးတော်ဆရာသည် 'ခေတ်ရုံးပေါ်သည် ကျောင်းသင်္ဘောများမှာကမ္ဘာ့ပန်းကျောင်းကလေးများ အလည်တိုင်ထီးထီးမတ်မတ်ရှိနေလေသည် တဖက်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းရှိလေသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းကား ဘိုးတော်ကြီးတင်ဘုန်းကြီးတပါးက ကျောင်းထိုင်နေခြင်း ငြိမ်လေရာ ထိုဘုန်းတော်ကြီးကား ဘိုးတော် အမည်ကို မင်းရောင်ကိုယ်တိုင်က ထောက်ပံ့ထားပြန် သဖြင့် ဘိုးတော်အဖွဲ့က ထင်သလိုပြုနိုင်ခွင့်ရှိနေရသည့် အငြိမ်ဘိုးတော် စတင်ပြုပြင်သော စေတီတော်များ ဌာန ဖြစ်နားဘိုးကို တွေ့မြင်နေရပြီဖြစ်လေသည်။

ဘိုးတော်သည် သူ၏ခေတ်ရုံးခန်းမကြီးတွင် အိမ်ခြံစည်ငြိမ်စွာဖြင့် ကုလားထိုင်ကြီးပေါ်တွင် အခန့်သားထိုင်လျက် ပြုံးပြုံးကြီးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဘိုးတော်အမည်ခံ ဘိုးမင်းရောင်ကား သူ၏ ရှေ့တွင် ရောက်လေ ကြသေးအမျိုးသမီးကြီးငယ်များအားဝတ်လုံးစိမ်းသားသည့် ရောဂါအမျိုးမျိုးပျောက်ကင်းသည့် ဓာတ်နေနှင့် ဓာတ်လုံးများကို စတင်ငွေပေးလျက် ရှိလေသည် ထိုအချိန်တွင် ကမ္ဘာ့ပန်းကျောင်းကလေးအသီးသီးမှထွက်လာသော မိန်းမကြီးငယ်များသည် မိမိတို့အရပ်ရပ်ရှိကြသောအခါ ဘိုးတော်အား လာရောက်

... ဝေလင်းရေး

ပူးမြော်ကြလေရာ အမျိုးကြီးဒေါ်မြသင်းမှာလည်း ရက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့် ရောက်လေခဲ့ပေသည်။

အမျိုးကြီးဒေါ်မြသင်းသည် ကြည်ညိုစရာကောင်းလှသော ဘိုးတော်၏မျက်နှာကို မေ့ကြည့်လိုက်သော အချိန်တွင် ခပ်ပြုံးပြုံးကြည့် မိမိအား ဂရုစိုက်၍ကြည့် လိုက်သည့်ဘိုးတော်၏ မျက်လုံးများနှင့် မင်ဆိုင်လိုက်သော ကြောင့် သူမ၏နှုတ်တွင် မိန်းကန်ယုန်လွှာ သွားရပေ၏။

'သမီးတော်ဟာအတော်ကုသိုလ်ထူးပေသလင် သမီးတော်တို့တော့ဟာယခုကပြေး ဘိုးတော်ဘိုးကအမြဲမပြတ်သာရောက် စောင့်ရှောက်တော့မကဲ့ သမီးတော်တို့အိမ်မှာ သားတော်ရောက်လာကောအချိန်တွင် တစ်ထရာသော အဘိတ်နိမိတ်များက ထင်ရှားပွင့်ပြပေ လိမ့်မယ်.....'

အမျိုးသမီးတပည့်များအား ဘိုးကို က ပြောလိုက်သော်လည်း အမျိုးကြီးဒေါ်မြသင်းကတော့ သူ့တပည့်တည်းခွေပြောလိုက် သည့်ကိုဆင်လိုက် မိလေသည် မှန်လေသည် ဘိုးတော်သည်သူတို့သည်သို့ ဂရုစိုက်ကြည့်ကာပြောလိုက်ခြင်းဖြစ် လေသည်။

ထိုသို့ဘိုးတော်က ပြောလိုက် ပြီး... 'ဘိုးဘုရားပယ် သမီးတော်တို့ကို အမြဲတန်းကိုးထွယ်နိုင်အောင် ဘိုးဘိုးရဲ့ ဓာတ်ရုပ်ပုံများကို သားပေါ်ဘိုးတော်' ဟု ဒေါ်မြသင်းရှေ့မှ အငြိမ်းစားဝန်ထောက်ကတော်ကြီး ထည့်

အမိန့်မှောင်ဆရာကြီး

က ခြောက်သောကြောင့် ထိုဝန်ထောက် ကတော်
ကြီးနှင့်ကပ်သည့် ခေတ်သစ်အင်ပို လိုင်စင်တွေ အ
များအပြားအနည်းသည့်သူများကတော်တော်ကလည်း ပင်
ပေးကံကောင်းကံပိုနဲ့ ခေါ်ဖြုတ်မှသာ ကခါမှမဖြစ်ဘူး
သော မနာလိုဒိတ်က ဟိုးကနော့အားကော ဘိုးတော်
ကိုယ်လုံးအစေ့သား ခြည့်လိုက်မိလ၏။

'ဟဲဟဲ - သို့ တော်ကိုကို ... ဘိုးဘို ကညီဟူညီမျှဝ
ခွဲပေးသောပေါ့ဟယ် အိမ်း - ... မ' ပေမဲ့ ... ဘိုးဘိုးရဲ့ ရှစ်
လွယ်လာ ခေတ်ပုံအဆက်ကြီး ရှိကံယူရတဲ့ အတွက်
နောက် ... ဝ ရက်မှပြီးမှ မို့ လာမဲ့ မှ ကွဲကွဲမှာလာ
ယကြို ပေါ့ကွယ် ဘိုး နယ်တိုင်လဲ ... မကြာမီ နယ်
မြောင်းကော သ သ ပြုရမှာမို့ အဖိနွေကြာသင် လာ
ဖြစ်အောင်လာကြ ပေါ့ နယ်'

ဘိုးတော်က ပြောလိုက်ပြီးခေါ်ဖြုတ်သင်းကို ခပ်ခမ်းမိမ်း
စူးစူးကြည့်လိုက် ပြီး..... 'ကဲ - သမီးတော်တို့ ငါနို့ငါကြ
ပြ - ဘိုးတော် ဝဲအညှလုံး အဆက်ဘိုးဘို အမိန့်နဲ့ ပုပ္ပား
မှသာအောင်ဆုရတဲ့ အတွက် ခေတ်ခန်းကို ဝင်တော့
မယ်ကွယ်ဘို့ ...' ဟု ပြောလိုက်ပြီး ခါးဖျားကို ဆန့်လျက်
ထဆက်ထည်း အနံ့ ပြုလုပ်သားသည့်သူနှစ် ဝိုးကန့်လန့်
ကပြောပိတ်ထားသည့် အခန်းထည်းသို့ ဝင်ရောက်သွား
လေတော့သည်။

ခင်လင်းရေး

အရေး (၂)

မြို့မြို့ဖွားဖွား။

'ဘိုးဘိုးက .... ဝတ်ခန်းထဲကိုခေါ်နေတယ်ကွဲ့.'

ဘိုးဘိုး၏ သက်တော်စောင့် လူသူတော်တော်ကလာ
ရောက် ငြောသောကြောင့်ခေါ်ဖြုတ်သင်းလည်း လူသူတော်
၏ခေါ်ရာနောက်ကိုလိုက် သွားလေသည်။ သူမကတည်း
လည်း ဘိုးတော်နှင့်တွေ့ကာ ရှင်းချင်သေးသည့် ယခုလို
ပြန်သွားရမည်ဆိုသော်ကာ၊ အမိဖွယ် မရှိဟုလည်းခေါ်
ဖြုတ်သင်းမှာပေးမိလေသည်။

ဘိုးတော်၏အခန်းရောက်သောအခါတွင် ... ဘိုးတော်
သည် တခါမှမငြောဘူးသောစကားမျိုးဖြင့် ဆည်းကြို
ပြောလိုက်လေသည်။ လူသူတော်လည်း အမန်းပိတ်ကာ
ထွက်သွားလေသည်။

ဘိုးဘို သည်ရဲတင် စာပင်ခေါ်ဖြုတ်သင်းအား လက်ဆွဲ
လျက်အနီးတွင် အထိုင်ခိုင်းသည် မင်းလဲဟာ ... လက်
စသတ်တော့ ဘိုးဘိုး မင်း ဖြစ်ချိန်မှာ မြစ်မင်းမင်း
သူမီးအပြန်မဟာခေတ်ဖြစ်လာမဲ့ ငိုရုအားလေးဝင်းကလေး
ဆိုတာ ဘို ဘို ညကထဲက ခေတ်လွတ် ရာမှာတွေ့ခဲ့တယ်။
ခါးကြောင့်ဘိုးဘိုးကခေါ်ယူဇွေထားတဲ့ ဟု ပြောလိုက်
သောအခါတွင် ခေါ်ဖြုတ်သင်းအဘို့တွင် တခါမျှမထင်

အခိုက်မှောင်ဆရာကြီး

မှတ်မိသောစကားကိုကြားလိုက်ခြင်းအတွက် သူ၏ သ
ဝင် နှာတဖိန်းဖိန်းတုန်ထွက်သွားခဲ့သော ပြီးဘိုးဘိုး၏လိုယ်
ပေ၍ ကိုအသာကလေးလှေချပိလေ၏။

‘ဘိုး ဘိုးကို နှမတော်သိပ်ချစ်တာတဲ့ ..... နောက်ထော့
သာဘိုးဘိုးရယ် နှမတော်ကိုပစ်မသွားပါနဲ့ .....’

‘အို ..... မောင်တော်က အခုသာသနာ ပြုနေတာတဲ့၊
ဘယ် ..... မတော်ကိုပစ်ပမလဲ ..... ကုယ်’

ဘိုးဘိုးသည် ခေတ်မြဲသင်းကိုဆီစိန်စိန်ကြည့်ထင်း ...
‘အင်း နှမဘော်ဟာ တယ်လှဘာတဲ့၊ ဒါကြောင့်ဆိုလဲ
မောင်တော်နဲ့ ဖူးစာဆုံလို့ ကြီးထွက် တပေါလားနှမ
တော်ရယ် ..... ဟု ပြောလိုက်တာ ဘိုးဘိုးသည် ခေတ်မြဲ
သင်းအားဖြူဖြူ ဖွေးဖွေးပါးကလေးကို၊ ပြုကန့်နမ်းလိုက်
လေသည်။

ထိုအခိုက် ဘိုးတော်၏ အခန်းတံခါးကို ထဖောက်
ဒေါက်နှင့် ထရံဘွီးက လာရောက် ခေါက်လိုက်လေ
သည် ဤသို့ကြောင့်ပင် ဘိုးတော်သည် ရှက်ထရက်ခေတ်
မြဲသင်းကိုဆွဲထုလိုက်ကာ ... ‘ကဲ ..... နှမဘော် ..... မောင်
တော် ဒီ ၃-၄-ရက် အတွင်းမှာ နှမတော်ဆီ ကြွခဲ့အုံး
မယ် နှမဘော်ကသာကန်ထော့ ခွဲပြင်၍ထားပေစော့ အ
ခု အထူး ဧည့်သည်များ ဆိုက်ရောက်လာမှာနဲ့ ဟောဖိ
ကျောင်းနဲ့ နောက်တံခါးကထွက်ပေစော့နော် ..... အဲဒီ
မှူးလူထယောက် စောင့်နေခိုင်းစဉ် နှမတော်ရဲ့’ ဟု ဆို
ကာ ..... ဘိုးတော်သည် အသင့်ဖြူလှုပ်ထားသည့် တံခါးကို

စင်သင်းရေး

ပွင့်ပေးသိုက် ပြီး အသင့်စောင့်နေသော သပဋ်အားလိုက်
ပို့ရန်ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

* * * *

ဟုအခါ ဘိုးတော်ထံ ရောက်လာလှမှာ ဖြူဖြူဖွေး
ဖွေး ရေဆေးငါးကြီးသဘွယ် လှပ၍ အတော်ကလေးပ
သော အသက် ၄၀ ခန့်ရှိ အဘက်တန်း လူပုဂံကန်အ
မျိုးသွီးကြီးတဦးဖြစ်လေ၏။ သူမ၏ အဝတ်အစားမှာ မှင်
လွန်အဖြူ ပုလဲပွင့်လက်ကို ဆင်ခြန်း ထားကာ ရွှေသက်
ကောက်တွင် စိန်များကားဖိတ်ဖိတ် စီထားခဲ့ပေ၏။ ထမီ
မှာလည်း ဂျင်မက်မှ လာသော အကောင်းစား အဖိပိုး
သားဖြစ်လျက် ရွှေခရပ်ပန်းပွင့်များက ဖောက်ထားကာ
ရောင်တောက် ပိုးသားပုဂံတထည်ကို လက်ကတော့
ထိုးလျက်ခပ်ရှိရှိ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

‘ဟော ..... ခေတ်သိန်းသိန်းပါ ဘား ..... ဘိုးတော်ည
ကစာတ်လွတ်၍တရားပေးတာ မရဘူးထင်တယ်’

‘သွီးတော် ..... ဘယ်အမလဲတုရား၊ သွီးတော်သက်တရ
မိုက်ရမလို့ တွေ့ကိုးထွေးနေတာကို .....’

ခေတ်သိန်းသိန်းကမျှော်စိကလေးစွဲ နှုတ်ခမ်းကလေး
မဲ ကာပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟဲဟဲ ..... ဟဲ ..... ဘိုးဘိုးက ..... ဒါကြောင့်ဟောဖိသိန်း
သိန်းကိုချစ်ရတာ ..... ကြည့်စမ်း ..... ဘိုးဘိုးကိုအထင်အ

အချိန်မှောင်ဆရာကြီး

မြင်မှားနေပြန်ဘိ။ ဘိုးဘိုးကဘယ်သူ့မှန် နှာမလိုက်ဘဲ
ဘိုးဘိုးနဲ့ မေတ္တာဟာ ဝေမျှထားပြီး ပါဘယ်ကွယ်.....
ဘိုးဘော်က ပြောလိုက်ပြီး.....ဒေါ်သိန်းသိန်း၏ ဝဝ
ဖြူဖြူ နီယံလုံး ဖြူဖြူ ကြီးနား သူ၏ အဝတ်ဖြူကြီးဖြင့်
ထွန်းခြုံကာ 'ကဲ .... ဘိုးတော်အင်ဂွေ့ ကို ထွ် ရှိခေတ်ကူး
သွားပေတော့ စိတ်ကြော့ပီပေတော့ နှာတော်လေးရယ်
ဟုဆိုကာ ဆွဲယူ လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်သိန်းသိန်းမှာ
အသော်ပင်ဘဝင်ချိန် ပီပီဘိဖြစ်သွားရလေသည်။

ဒေါ်သိန်းသိန်းအသက်ကားဖြင့် လေးဆယ်နှစ်လောက်ရှိပြီ
ရောက်နေသော ကုန်သည်ကြီးဘဦးနှစ်ဦးသည် ဖြစ်ရာ
အချိန် မမောင်းမှာဒေါ်မြသင်းကဲ့သို့ပင်ငါးပေ ဂါးလက်
မခန့်ရှိပြီး စိုးပြေတာဝန်တင်းလှသော အမျိုးသမီးကြီးတဦး
ဖြစ်လေသည်။ သူမ၏ ငါးပေသော ကိုယ်လုံးမှာ ငြိမ်းသည့်
ဟုမသိရှိဘဲ အားကစားသားသော အမျိုးသမီးကြီး တ
ဦးပေစာ ရွှေအင်အုံကြီးများက ပြည့်၍ မိုမောက် ခုန်းနေ
သလို ဘင်ပါးကြီး ချားက လုံးထစ် ကောက်နေကာ တ
တုတ်တုတ် နှုတ်ဆရာကြီးပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုဘိုးတော်၏ထံထည့်တဦးက တရ
ပေါက်မှချောင်းကြည့်ချက်..... 'အင်... ဂါးဆရာ တတ်နိုင်
ပါဦးမသား' ဟု သာအတေးဖြင့် စိတ်ပျက်လျက် ရှိလေ
သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် သူ့မြင်သော မြင်ကွင်းမှာ ဘိုး
တော်သည် ရုတ်တရက် သူ၏ အခန်းကလေးထဲသို့ ခပ်
သွက်သွက်ပြေးဝင်ကာ ထည့်၍ ဒေါ်လိုက်လေသည်။

ခင်လင်းရေး

'တဲ..... ချစ်နေ .... ငါ့ ကို ဂျာမဏီဆေးကြီး ထုတ်ပေး
စမ်းဟ ... ဂန်းမကြီးကသူ့ အလိုမကြံဘဲ ပြန်မှာမမှန်ဘူး'

'ကိုယ်တော်ကြီးကလဲ တညလုံး ဟိုအမျိုးကြီးနဲ့ သိပ်
တဲနေတာကို မှီမှာလဲ ကောင်လေးတွေတချို့ ကချင်
ခွေ့လှ ချင်လို့ စောင့်နေဆေးတယ်.....'

'ဟဟ... မျှ အထုပ်ကုန်လူကိုင်းသိသွင်းယင်မကောင်း
ဘူး၊ ဒီတော့ သူတော်ကို ပြောလိုက် ဒီနေ့ဘိုးတော်က
နှူးဝင်နေလို့ ဘယ်သူမှထွေနိုင်မယ်မဟုတ်ဘူးလို့ ပြော
လိုက် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ..... ဟောဖိမှာဗျ... ပန်ချာဘီလိမ်းဆေးကြီး
တဲ့.....'

'ခွေးမသား... ဒီဆေး မဟုတ်သေးဘူး၊ ထုတ်စမ်း
နောက်ထပ်ဆေးတမျိုး.....'

'ရေခဲဘုရား... ဒီမှာ'

'အေးအေး... ဟုတ်ပီ'

ဘိုးတော်သည် အနက်ရောင်ဆေးရည်များကို သူ၏အ
ပတ်များပယ်ရှားလျက် ကျကျနနကြီးလိမ်းနေပေ၏။ ခွေး
မသားဖါမဂိုလ်ဘုရင်တွေရဲ့ နန်းစင်ဆေး ဒေါ်သဟ.....
မှတ်ထား... 'ဟုပြောလိုက်သောကြောင့် ဗည့် လုတ်သူ
မှာကလေးဖြစ်နေလေ၏။

တခဏခြင်းပင် ဘိုးတော်၏ စိတ်များမှာ လန်းဆန်း
လာကာ ရမ္မက်ဆန္ဒများမှာ တဟုတ်ဟုတ် ပြင်းထန်လာ
ခဲ့ပေ၏။ သည်နောက်တွင်တော့ ဘိုးတော်၏ တောင့်

ခေမီက်မှောင်ဆရာကြီး

ကင်းသော အထူးဆိုင်အားသုံးသည့် နဂိုသ်ကင်အား
မြို့သွေးသာ ကျွဲ ပါက်တုံးအကောင်ပမာဖြင့်လာဘော့
ကော ဆေးထားမှာ အခန်းကလေးထဲမှ ကမန်း တတန်း
ငြိုးထုတ်ခွေးခေ ဇီး

ထို တော်စွဲ ခေမီက်ကားလုံချီ 'ထွေးသာ အခန်းမှောင်
မိတ်ကခန်းကလေးဖြိုက်ကာ ထို တော် ရာဘွတ် ဒ. ဟူ သီး
အင်္ဂါဖြူလတ် နင်းသ ညှိ ဝှန်းတုကင်ကြီးမှ လည်း လူ
သုံးသေးသော နင်းသ နှေး ချောင်လည်လည်အိပ်ပိုင်
လည် တုကင်ကြီး လုံဖြိုက်ကာ ဖွေ နုကြီးသည့်ပင်
တေတော်ခင်းပိုးပိုးနို့နို့ပိုး ကတ္တီပါ နင်းခေ ကြီး ခင်း
ထင်းကီ ထိုကတ္တီပါ ခင်းခေကြီး ပေါ်မှ ဖြူဖွေး
သော အဝတ်ဖြို ကနစ်ခင်း နင်းသ ညှိ

ကုဘင်ကြီး ပေါ်တွင် မခေတော့ ဖြူဖြူ ဖွေးဖွေး ရေ
ဆေးပါးကြီးသဖွယ် အထွေထွေခေါ်သိန်းသိန်းကိုတွေ့
ရပေ၏။ ခေါ်သိန်းသိန်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာယု အခါ ပြောဝိ
တလင်းခါလျှင် အဝတ်အစား နု နု နု နု နု လုံး
ဝမခေတော့ပေ သူခေ နင်းသ နှင့် ဒ. နီနီ နင်းသ နှင့် မှား
ကုဘင်ခြေရင်းထွင်ခင်းတင်ကာ ငှိ နင်းသ ညှိ သိန်း
တော်သည်ကုဘင်ခြေရင်းကပ်၍ သူခေ ဖြို ထွတ်သော
အဝတ်အစားများ နှို ညှိ နှို နှို နှို သောအခါ နင်းသ နှင့်
မားတုကင်ခိုင်သော အသားပျိုစိုများက မြိုင်းမြိုင်းကြီး
ထွက်ပေါ်လာလေရာ ကုဘင်ပေါ်မှ သိန်းသိန်းမှာ ဤမျှ
ကြီးမားသော ထိုးထိုး၏ အသားညှိများကို မျှော်လင့်အ

ခင်လင်းရေး

မြူးသားကလေး ကြည့်မိပြီး ရုတ်တရက် ကြောက်ရွံ့
ရွံ့ ကလေးဖြစ်နေမိလေသည်။

'အို... သိန်းသိန်းကလေးက... အခုမှကြောက်စရာ
ဖြစ်နေလို့ကံတာ... ဟဲဟဲ... ကဲကဲ'

'အို..... အမယ်.....'

ခေါ်သိန်းသိန်းသည် ခင်ကြမ်းကြမ်းပင် သူမကိုယ်
ပေါ်ဖီကလေးသော ထိုးထိုး၏ကိုယ်ထုံးစံ၏ကြောင့်အ
လန်ပင်အော်မိလေး၏ သည်နောက်တွင်တော့ ချစ်မည်
ထောက်ပွန်းသော မျက်လုံးကလေးများဖြင့် အမေ့သွား
ကြည့်မိကာ သူမ၏လက်မောင်းဖျားက အားရ ပါးရ
ကြီးမြန်သည်ဖက်ထာလိုက်လေသည်။

ထိုတော်၏ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက အချက်ကျကျ ထိုနေ
သော နေရာမှန်သမျှ ဟတ်သွားကာ ခေါ်သိန်းသိန်း၏
ပဟ်မြားရွှေကြိုက်ကလေးကို ဖွင့်ထွက်လိုက်သော အခါ
မှားတော့ ခေါ်သိန်းသိန်းကဲ့သို့ ဝေဏှာကြီးထွေးသောမိန်း
မကြီးသည်ပင် အဖေ့အခွဲကားမဂုဏ်ကြောတွင် မှား
သွားရကတော့ ကျွတ်ကျွတ်ပင်ခင်းသွားရသည်အထိဖြစ်
သွားရလေ၏။

အစတွင် မာန်ထနေသော ကျားတကောင်က သွင်ပ
မာ ထိုးတော်၏ ခင်ကြမ်းကြမ်းနှင့်ခွဲရမ်း စားသေဝက်
လိုက်ရခြင်းခံရသော ခေါ်သိန်းသိန်းအဘို့တွင် ထထွန်
ထွန်ထထွန်သွန်ဖြစ်သွားရပြီးမှ ပြန်ထက်သွားကာဘက်
ညီညီကတော့ကလန်ကတော့အားပေးအေးမြောက်ပင် ထိုး

အဆိုက်မှောင်ဆရာကြီး

တော်အတွက် ပြုမူပေးလျက်ရှိတော့သည်။ ဘိုးတော်အ
ဘို့မှာလည်း.....ဒေါ်သိန်းသိန်း၏ ခေါင်ဖြူဖြူ ဖွေးဖွေး
ဝေတုတ်ဟုတ်ကြီးကြားမှ သူ၏သန်မာတောင့်တင်း လှ
သော ကိုယ်ခန္ဓာကိုသွင်းကာ သူ၏လက်များက ပရုံးနှစ်
ဘက်ကိုခပ်တင်းတင်းဆွဲကာ ဒေါ်သိန်းသိန်းအားစာတ်
ရင်ငွေ့လှူစေရာတွင် ဘိုးတော်၏ကိုယ်ဆိုင်ပင် ဤသို့
အဖြစ်ထူးမျိုးစံစားမှုမျိုးမကြုံဘူးအောင်အရသာ တွေ့
နေမိပေ၏။

ဒေါ်သိန်းသိန်း၏ကိုခန္ဓာတောင့်တောင့်ကြီးမှာ စက်ပ
ရုံ ဘင်စွေ့ရာကြီးနှင့်သာ တူလှပြီးဘချီတချီ ဘိုးဘိုး
ကိုယ်တိုင်ပင် အောက်မပင့်တင်လိုက်သော ဒေါ်သိန်း
သိန်း၏ လှုပ်ရှားခြင်းကပြု အမှုကြောင့် အကြော အမျှင်
ဟူသမျှ ဆီထိသည့် ဝါဂွမ်းပမာ ပြန်နဲ့ သွားနေရ
လေသည်။

ထိုအဆိုက်မှာပင်.....ဒေါက်.....ဒေါက်.....ဒေါက်.....
ဟုသော တံခါးခေါက်သံကပေါ်ထွက်လာလေသည်။
အရေးကောင်းဒိန်းဒေါင်း ပျက်သိအလား ဒေါ် သိန်း
သိန်းအား လှော်သိုက်ရကာထရန်ကို စားလိုက်ရသည်
ဒါပေမဲ့ ဒေါ်သိန်းသိန်းက တအော ခါးကို ငြိန်၍ ဗက်
ထားလိုက်သောကြောင့် ဘိုးတော်နှိနှာခေါင်းမှာ ဒေါ်
သိန်းသိန်း၏ပါးဖြူဖြူမို့မို့ မေ့မင်းဒေါင်းကြီးပေါ်သို့
စွပ်ကနဲ နှစ်ခြယ်သွားပြန်ပြီး နှစ်ကိုယ်မှဘကိုယ်ဖြစ် ရ
ပြန်လေသည်။

A

ခင်လင်းရေး

ဟင်.... ကိုယ်တော် မသွားဘူး၊ မသွားဘူး၊ သိန်း
သိန်းကမပြီးသေးဘဲ နဲ့။’

‘ဒေါ်... နှမတော်ကလဲ ဟိုကဏ္ဍေည့်သည်တွေ ဝင်
လာမလို့ နဲ့တူတယ်..... ဒါကြောင့်ကိုယ်တော်သွားရမှာ
ကွဲ့ တော်တော်ကြာ ကိုယ်တော်တို့ အဖြစ်တွေ သိ
သွားရင် ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ..... သိန်း-ရာ’

ဘိုးတော်ပြောလိုက်ချိန်တွင် ဘိုးတော်တပည့် က
လေးသည် ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်လေးပြန်လေသည်။ အမှန်
ကတော့ ဘိုးတော်နှင့်ဒေါ်သိန်းသိန်းမှာ ယခုမှ တွေ့
ဆုံဘူးခြင်းဖြစ်ကြသည်တော့မဟုတ်ပေ။

အထက်အညာမြို့ကြီးတမြို့တွင် ဒေါ်သိန်းသိန်းမှာ
ကုန်သည်တဦးအဖြစ် ဘိုးတော်ကို ဝင်ရောက် ဆည်း
ကပ်ရာမှ အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းကဲ့သို့ တညတွင် စတင်
ကာဘိုးတော်၏ ရွှေခင်ငွေ ဟုလျှံခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်
ထိုအချိန်မှစတင်ပြီး ဒေါ်သိန်းသိန်းမှာ ဘိုးတော်ခေါ်
ဘဘကြီးခေါ်ဘိုးဘိုးကိုအစွဲကြီးစွဲနဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်
ထိုကြောင့်ပင် ဒေါ်သိန်းသိန်း၏အိပ်ထဲမှ အလှူငွေများ
သည်ဘိုးဘိုးရှေ့ဝယ်တထဲထဲကုလားရလေသည်။

‘ဟဲ.....ချစ်ငွေ..... ဘာကိစ္စကြောင့်အခန်းထဲ ဝင်
လာရတာလဲ ခွေးကောင်ရဲ့.....’

‘သတင်းထောက်တွေက တွေ့ချင်လို့ပါတဲ့ ဘုရား’

‘ဟ.....ဟ..... ငါတရားဝင်နေတာတယ်ပြော လိုက်
ခမ်းဘိုးဘိုးကို ညှဉ်း နာရီထိုးမှတွေ့ရတော့ မယ်လို့

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး

ဘိတ်ဘားဟယ် ကွ... ဟုပြောလိုက် သောကြောင့် မောင်မြတ်ထွန်းမြတ်က ခေါင်းငြိမ်းလိုက်လေသည်။

ဦးသာညိုသည် ဒေါ်မြသင်းကိုနှုတ်ဆက်ကာ အသင့်ချစ်ထားသော စကိုဒါ ကားပြောကလေးပေါ် တက် ရှိသော စောင်းထွက်သွားလေရာ ဒေါ်မြသင်းနှင့် မောင်ထွန်းမြတ်လီလီထို့သာကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

‘ဒီနှစ် တန်ဆောင်တိုင်ပွဲ သိပ်စည်မှာဘဲ.....ကိုကို ထွန်း သဘင်းစာထဲမှာပဲ ကတိတော်ခမ်းခမ်းနားနားလုပ်နေကြောင်း ချေးထင်းတာဘဲ.....’

‘ရက်ကြီး’ လီလီ အဲဒီနေ့ကျတော့ ကိုကိုထွန်းနဲ့ လျှောက်လည်ကြမယ်လေ.....’

ထိုသို့လီလီနှင့် မောင်မြတ်ထွန်းဘို့ စကားပြောနေချိန်တွင် ဒေါ်မြသင်းမှာ ဘိုးဘိုးမျက်စိတွင်းဝယ် မြင်ယောင်လျက်ရှိကာ သူမစိတ်ထဲမှာလည်း ထည့်အဖြစ် ပျက်ခံစားလာရသော အခဏကို တစ်ခွဲခွဲ ခံစားနေရပြန်သလို တကိုယ်လုံးမှာသိမ်သာ ဘွဲ့သွားမိလျက် ‘ကဲ.....အေးအေး ဆေးဆေး.....စကားပြောကြအုံးကွယ်.....’ ဟု ပြောလျက်ထလာခဲ့လေသည်။

* *

‘ကိုယ်တော့လီလီကို ချစ်နေပြီ..... ဘဲ နှုတ်လဲ.....’ မောင်မြတ်ထွန်းကလီလီ၏သက်ကလေးကိုဖြစ်ညှစ်

ခင်လင်းရေး

ကာပြောလိုက်သောကြောင့်လီလီက ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့် ခေါင်းကလေးကို မော့လိုက်လေသည်။ ထိုသို့ခေါင်းကို မော့လိုက်သောကြောင့်ပင် သူမ၏ ရွှေရင်ဖုတ်လေးမှာမို့ မောက် စွင့်ကားတက်လာသည်ဟု ယင်ရလေသည်။

‘တို့ ကျောင်းသားဘဲ ဟုတ်လား ကိုကို ထွန်းရာ နောက်တော့ အေးအေး ဆေးဆေးပြောကြသေးတာပေါ့.....’

‘ဒါ.....ကိုယ်တော့ အခုဘဲကြားချင်တယ်ကွာ..... ဒီလောက်နီးနီးကပ်ကပ်ရင်းနီးနေတဲ့ ပန်းကလေးကို သူများပန်သွားမှာမို့မိမိတယ် အချစ်ကလေးရယ်.....’

မောင်မြတ်ထွန်းကလီလီ၏အနီးတိုးထိုင်ကာ မေးသောကြောင့် လီလီမှာ ပြုံးလိုက်ကာ ‘ကဲ.....ကိုကို ထွန်းချစ်ပါဘီတဲ့ရှင်.....’ ဟုနှုတ်ခမ်းကလေးစု၍ပြောလိုက်သောကြောင့် မောင်မြတ်ထွန်းဝယ် အများကြီးဝမ်းသာသွားကာရုတ်တရက်လီလီ၏ကိုယ်လုံးကလေး ဆွဲယူကာ နှုတ်ခမ်းနီတွတ်တွတ်ကလေးအား ဖြုတ်ကနဲ စုပ်ယူနေမိတော့သည်။

‘ကဲ.....ကဲ.....ထမင်းစားပွဲကို ဆက်ဆက် လာခဲ့နော် ကိုကိုထွန်း၊ စောင့်နေမယ်.....’

ဟုဖြုတ်ကနဲ နှုတ်ခမ်းကလေးကို ထပ်မံစုပ်လိုက် ယင်း ပြောလိုက်သောကြောင့် လီလီကသူက သူ၏ ခေါင်းကို ပြုံးပြုံးကလေးခေါင်းငြိမ်းလေသည်။

ထိုနေ့ညဉ့်ပြီးရိုင်းတွင်မူ သူ၏ ဒေါ်မြသင်းမှာသူ၏ ကန်တော့ပွဲတွင် ဖရောင်းတိုင်များထွန်း၍ ဘိုးဘိုးကို ရည်မှန်းကာ ဆုတောင်းလျက်ရှိလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကားကြီးတစ်စင်းသည်ခြံတွင်းသို့ထိုးဝင်လာကာ ကားတိုင်းမှဖြူဖြူပွေးပွေးသဏ္ဍာန်သည်ဆင်းလာကာ ပွင့်နေသောတိုက်တံခါးမှ ခပ်သွက်သွက်ကလေး ဝင်ရောက်လာခဲ့ရာ အိမ်ကြီးအောက်ထပ်တွင် စောင့်နေသော အစေခံမကလေးထုထုမှာ အံအားသင့်လျက်ရှိနေလေသည်။

‘ထေ.....ထုထု.....ငါ့ဟာ ဘိုးဘိုးဖြစ်ပေတယ် အဘယ်မှာ.....ဒေါ်မြသင်းရှိဘိသနည်း.....’

ထိုစကားသံကြောင့် ထုထုမှာ ဝမ်းသာ အားရ ‘ဘိုးဘိုးဘုရား အပေါ်မှာရှိပါတယ်ဘုရား... ကြွတော်ပါ..... ကြွတော်မူပါ...’ ဟုချိုသေစွာ ပင့်ဖိတ်လိုက်လေသည်။

ဘိုးဘိုးကား ထူးဆန်းစွာ ရန်ကုန်မြို့တော် တွင်းသို့ ရောက်လာလေသည်တကား။

‘ဘိုးဘိုးဘုရား... သမီးတော်၏ ပွဲတော်ပြင်သံရံ ခဆီမီးပူဖော်ပြီး၍ ဖြစ်ပည်းတန်ခိုး စွမ်းဟုန်တိုး၍ စက်ကြိုးကောင်းကင်၊ အသေခွန်ကာ ကြွရောက်တော်မူပါဘုရား.....’

ထိုသို့ဒေါ်မြသင်းက လက်အုပ်ချီကာ ကဗျာဆန်ဆန် ပင့်ဖိတ်လိုက်သော အခါတွင်ကား.....ဆီမီးတိုင်

များသည် တပြိုင်ပြိုင်ထိန်လင်း ဝင်းထိန်လာကာ အခဲသမီးတော်..... ဘိုးဘိုးကြွလာပြီလေ.....’ ဟူသော အသံမှာ ခပ်တိုးတိုးထွက်ပေါ်လာပြီး အဖြူရောင်ဝတ်တန်းဆားများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်ခန့်ညားစွာ ဒေါ်မြသင်းရှေ့တွင် ရပ်တည်လျက် ရှိတော့သည်ကိုတွေ့ရကာ ဒေါ်မြသင်းကိုယ်တိုင်မှာလည်းအတော်ကြီးအံ့အားသင့်သွားလျက် ပြီးမှဘိုးဘိုးသားလက်အုပ်ချီလျက် ပြီးချင်လိုက်လေကော ..

‘သမီးတော် ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘိုးဘိုးရယ်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာဘိုးဘိုး ကြွရောက်လာတာအင်မတန်မှသမီးတော်အတွက် ကောင်းမြတ်သော တရားသူများပေးလိမ့်မည်ဟုမြင်လင့်ပါတယ် ဘိုးဘိုးရယ်.....’

ဟု.....မြောလိုက်ကာ ဘိုးဘိုးအားခပ်စိမ်းစိမ်းကြည့်မိလေသည် ထိုအချိန်မှာပင် ပြာလဲ့လဲ့ထွန်းထားသည့် နီယွန်းမီးချောင်းများသည် ချောက်ကန်မည်၍ ဝဲမှောင်သွားလေ တော့သည်။

ဖရောင်းတိုင် ဒီးရောင်များသာ ဝင်းထိန်လေသည့် ဘိုးဘိုးသည် ရုတ်တရက် ဒေါ်မြသင်းအနီးကြွလာက ဒေါ်မြသင်းကျိုင်းကလေးကို ပွေ့ယူလိုက်ပြီး ခပ်သွက်သွက်ကလေး အခန်းတိုင်းသို့ပွေ့ယူခဲ့လေသည် ဒေါ်မြသင်းမှာ ယခုကြွလာသော ဘိုးဘိုး၏ယုန်မှာ အလျှင်သူမတွေ့ခဲ့ဘူးသော ဘိုးဘိုးယုန်ထူးခြား နေလေသည်။

ဘိုးဘိုးသည်ဒေါ်မြသင်း ကိုယ်ကလေးအားကုတင်

ပေါ်တွင်ပစ်တင်လိုက်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် အသုံးပြု
နေသော ရွှေမြေသင်းတွင်ရင်တိုင်းကတတ်ထိတ်ထိတ်ဖြစ်
နေနေသောဘေဘေသည်။

‘အဖိုးတော်ပေါင်းလုံး.....ကောင်းမြတ်တဲ့ တရား
ထူးမှ ပျော်မြူးရန်အသင့်ဖြစ်သောဘေဘေ.....’

ဟူ၍..... ပြောလိုက်ကာ ရွှေမြေသင်း၏ ချစ်စရာ
ကောင်းသော ကိုယ်လုံးကလေးပေါ်မှ အဖိုးကလေး
မှာ ဘိုးဘိုး၏ ကြမ်းရမ်းသောလက်များကြောင့် ဘွတ်
ထွက်သွားရပြန်သောကမကြာမှီဘဝကကလေးအတွင်း
ပင် ရွှေမြေသင်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာများမှာ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီး
ဖြစ်နေသောကတတ်ထိတ်ထိတ်ပင် ဘိုးဘိုး၏ ကိုယ်လုံး
ကြီးမှာ ရွှေမြေသင်းအပေါ်သို့ ကျလာလေတော့၏။

ရွှေမြေသင်းက တခဏတော့သူးသွန် လိုက်ပါသေး
သည်။ ဒါပေမဲ့ ဘိုးဘိုးသူးသွေးသော ကာမအရသာ
ရပွက်ကြောင့် မျက်စိကလေးများက မွေးကျသွားရတော့
ပြီး တဖင်းဟင်း ဖြစ်လာရတော့သည် ဘိုးဘိုးကအ
ချက်ကျကျ ရွှေမြေသင်းနှုတ်ခမ်းကလေးများကို ရှိရပ်
လိုက်ယုံတွင်မကပေ သူမ၏နို့မို့ ဖောင်းဖောင်း ငြည့်
ထင်းစိုပြေထွေထွေ ရွှေရင်အုံထိပ်မှ နီတွတ်တွတ် ပတ္တ
မြားလုံးခဲကလေးနှစ်ဖွားကို တအားရ ကစရပ်လိုက်
သည်။

တဝတလျှောက် မြောက်ကပ်ထွေမှာ အပျိုကြီးအဖြစ်
တည်နေခဲ့ရသော ရွှေမြေသင်းတွင် ခက်ယခက်ယဖြစ်မြေခံ

ဘိုးဘိုး၏ ထူးထွေသည့် ရသတဏှာရေထည် ကြောတွင်
မျောချင်တိုင်း မျောခဲ့ရလေသည်သာ ဘိုးဘိုးက သူမ၏
ပေါင်တန်ကလေးနှစ်ချောင်းကိုမြှောက် တခါစောင်းတ
ထည့်အမျိုးမျိုးသော လိင်နည်းကို အသုံးချရာတွင် အ
ပျိုကြီးရွှေမြေသင်းခမြာတွင် ရင်တိုင်းက ပွင့်ထွက်လာ
ရတော့သည့်အလား အကြောအချဉ်ဟူသမျှတရှိခဲရှိခဲ
ဖြစ်လာရလေတော့သည်။

ထို့ထော်တောင့်တင်းမာကျော ကြီးမားလှသည့် အ
လားဆိုင်များတွင် ဘိုးဘိုး၏လိင်တန်သည်အနည်းငယ်
တော့ ငယ်သွားရတော့သည်ဟု ရွှေမြေသင်းကိုယ်တိုင်
ကထင်မိလေသည်။

အထော်ကလေး ကြောညောင်းလာသော အချိန်တွင်
မူ ရွှေမြေသင်းကိုယ်တိုင်မှာ မေ့မျောသွားရတော့သလို
ဆယ်လင်ခါးပင်သွားရလေတော့သည်။

* * *

အခန်း(၄)

အပျိုလေးလီလီ

အချိန်မှာ ညဉ့်ဦး ဂနာမီသာ ရှိလေသည် ရွှေမြေ
သင်းမြို့တည်းမှ ဓားတစင်းသည် ခပ်သွက်သွက် က

အမိတ်မှောင်ဆရာကြီး

လေး မောင်းထွက်လာတော့သည်ထွေရပြီး မကြာမီတ
တက်ဖီးရိုးသာခြား ထားသည့် မြဲထည်းသို့ မောင်းဝင်
ခဲ့ကာ ပွင့်နေသည့်ကားပိုဒေါင်အတွင်းသို့ မောင်းဝင်
လာကာ မြေပွေးသော အဝတ် အစား မှားနှင့် လူတ
ယောက်ဆင်းလာကာ လျှင်မြန်စွာ.....သုဇ်အဝတ်အစား
များကို ပြောင်းလဲ၍ကားရုံထဲမှ ထွက်လာသည်ကို ထွေ
ရလေသည်။

ကားရုံမှထွက်လာသောအခါတွင်ကား ကန်ထရိုက်
ကြီးဦးသာညို မြင်နေတော့သည်ကိုထွေရလေ၏။ မှန်
လေသည် ကန်ထရိုက်တာကြီး ဦးသာညိုကား.....ဘုဝ်း
တော်၏အကြောင်းကို တိတ်တဆိတ် နှုတ်စမ်းလေ့လာ
ကာ ဘိုးဘော်၏ပုံတူရိုက်၍ ဧကန်မြဲသင်း၏ထံမှ သူလို
ချင်သော ကားမကို ပိုင်ပိုင်ကြီး အားယူခဲ့ပြီးဖြစ်လေရာ
ထိုကဲ့သို့ ယူနိုင်ရန်အတွက်လည်း ခပ်စောစောကပင်
ကားနှင့်ထွက်ကာ ကြံစီခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်.....'သည်
ဟာတွင်မကလေးပါ.....'

'ဟေ့ .....မင်းတို့သူငယ်ချင်းထွန်းမြတ်ကိုရုစ်ရှင်ခေါ်
နိုင်အို ငါငွေတရာသုံးဘို့ပေးခဲ့မယ် မင်းတို့ပျော်ချင်သ
သောက် ပျော်ကြပေါ့ကွာ...ဒါပေမင့် ဘာနာရီခွဲမှသာ
ခေါ်ရမကွဲခေ် ...'

ဦးသာညိုက ထွန်းမြတ်၏ သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြ
သော.....ဆန်နီတင်ထွန်းနှင့် ချောဘက်တို့အားသားဖြစ်
သူထွန်းမြတ် မသိစေရန်အတွက် ကြိတ်၍ ငွေပေးကာ

လီလီကို နောက်ပိုင်းမှ အပိုင်ကြံရန်ဖြစ်လေသည် ယခု
အချိန်ဆိုလျှင်လီလီမှာထမင်းစားပွဲမှစောင့်မြှော်နေကြ
မည်ဖြစ်လေသည်။

ဦးသာညိုမှာ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ၄၀ပင်မ
ကျော်သေးဘဲ သန်ထူးမြန်ထူး အရွယ်ပင် ဖြစ်လေရာ
မုဆိုးဘိုတဝတွင် သူထင်ရာစိုင်းကာ မိန်းမကြီးငယ်ဟူ
သမျှကိုသူက တတ်နိုင်သော နည်းမျိုးစုံ ငွေဖြူးကာ
လိုက်ခဲ့ပေ၏။ ရန်ကုန်ဆိုသည်မှာလည်း.....ငွေနှင့်ကိုယ်
ပိုင်းကားတစီးလေလောက် ရှိနေသည်ဆိုလျှင်ပင် မိန်းမတွေ
က အထင်ကြီးလာရကာ..... အသက်အရွယ် ပခံာနမ
ဟုတ်ဘဲ သူ့ပျိုလိုချင်သောအရာဝတ္ထုပစ္စည်းတခုခုဝယ်
ပေးနိုင်က သူတို့အဖိုကလည်း ယောက်ျားတွေအတွက်
လိုချင်သော ပစ္စည်းပေးရန် မင်းယဉ်းသလို ဖြစ်နေရ
သည်မှာ ကန်ထရိုက်တာကြီး ဦးသာညိုအဖိုက ရန်
ကုန်အထက်ထွာပိုင်းတွေကို အထင်ကြီးနိုင်အောင်ဖြစ်
နေလေသည်။

ယခုဦးသာညိုက တိုက်ထဲသို့ဝင်ရောက်သွားသော
အခါမှာတော့ ထမင်းပွဲကိုအသင့်ပြင်ပြီး သားလေး
မောင် ထွန်းမြတ်နှင့် လီလီတို့ကမျက် နှာခြင်း ဆိုင်ကာ
လီခမ္ဘင်သီးစိပ်များကို စားလျက်ကောင်းပြော ထကြည်
ဆိုက်နေကြသည်ကိုထွေရလေသည်။

သူငယ်မမှ အစေခံအဖြစ်ခေါ်ထားသော သူကလေး
မှာ အသားကလေးညိုညို ရိုးပြေတောင့်တင်းသော

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး

တောသူကလေးဖြစ်ကာ အသက်မှာ ၁၆ နှစ်ခန့်သာရှိ
သေးသော အပျိုအောင်စ ကောင်မလေးဖြစ်ပြီး ဦး
သာညို၏ ဝန်ထုပ်ကို ရောက်သည်မှာ မကြာခင်ပေးပါ
ပေ.....

ဦးသာညိုကလည်း .....လူကြီးလူကောင်းမိမိ.....ကန့်
ကောင်မလေးကို လက်လွှတ်မည်ကတော့မဟုတ်ပေ။

‘ဒက်ဒီကလဲ သိပ်စောင့်ရတာဘဲ.....’

ဟု မောင်ထွန်းမြတ်က ဆည်းကြို အပြစ်တင် လိုက်
သောကြောင့်..... ‘အေးတွာ.....နဲ့နဲ့နောက်ကျသွားတယ်
ဟေ့.....’ဟုပြောလိုက်ရကာ ထမင်းစားပွဲထွက်ရောင်
ထိုင်လိုက်ပြီး အနီးတွင်ချစ်နေသော တပည့်ကျော် ဘိုး
တုတ်အား ကြည့်လိုက်ရာ တပည့်ကျော် ဘိုးတုတ်
သည် ပုလင်းများကိုချလာလေသည်။

‘ကိုင်း.....ဘိုးတုတ်ရေ.....ဖာလံခွက်နဲ့ ရေခဲတွေလိုက်
ချပေးပါကွယ်.....’

‘ဒို... အန်ကယ်.....လိလိဝါသနာမပါဘူး..... အန်
ကယ် !’

လီလီက နှုတ်ခမ်းက လေးတွန့်ကွာပြောလိုက်လေ
သည်။

‘နဲ့နဲ့ကလေး သောက်ခမ်းပါအုံး တယ်လိုအရသာ
လဲလို တာမှမဖြစ်ပါဘူး စားလို သောက်လို သိပ်
ကောင်းတာဘဲလီလီ.....’

မောင်ထွန်းမြတ်က မျက်ခုံးများဖြင့်ယင်း ဝင်ရောက်

ပြောလိုက်လေသည် ကိုယ်တိုင်ပင်လီလီကိုစကော့ဝီစ
ကို လက်တဆင်လောက် ဝဲ ပေးလိုက်လေသည်။

တကယ်တော့လီလီကကျောင်းမိတ်ဆက်ပွဲ အချို့
တွင် သောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည် တခါကလည်းမေဇ်
တွန်းမြတ်ခေါ်၍ အင်းယားတွင် သွားရောက် ရေကူးကြ
ယင်းက သူ့နဲ့ကောလိပ်ချောင်းသူတွေ တရန်ဒီပီဒီကို
တွေ့သောက်ကာ မူးခဲ့ကြဘူးရာ ဦးသာညို ရှေ့တွင်
လီလီကဟန်လှုပ်၍ပြောလိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည် ဦး
သာညိုကိုယ်တိုင်ကလည်း လီလီတို့အကြောင်းကိုလူ
ပေါင်းကြီး တဦးဖြစ်သည့်အတိုင်း စုံစမ်းခဲ့ပြီး ဖြစ်လေရာ
သူ့အဖို့တွင် ယနေ့ညတော့..... အစစအဆင်ပြေနေခဲ့
သည့်အတိုင်း အောင်ပွဲခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု မြင်လင့်ထား
ခဲ့လေသည်။

လိလီက ခမ်းပက်(ခ)လော့ကိုတခဏခြင်းသေဝံ
ပစ်လိုက်လေသည်။ ထိုနောက်တွင်အာလူးကြော်များကို
စားယင်းက မောင်ထွန်းမြတ်ကိုပြုံးပြလိုက်လေသည်။
ယခုတခါတော့.....ဦးသာညိုက ဘိယာနှင့် ပီစကီခပ်
များများရောက်လိလီကို ထည့်ပေးလိုက်ကာ ‘က.....
လိလီ.....သတော့ရှိသောက်ခမ်း.....ပြီးတော့ ဦးလေ
ကိုယ်တိုင်အိမ်လိုက်ပို့မယ်’ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ထမင်းစားခန်းမ အပေါ်တွင် ပန်ကာများတပ်ထား
ကနီယုန်အပြာရောင်ဖန်ချောင်းတပ်ထားသောကြောင့်
ရင်းပန်းခုံရောင်အပွင့်ရိုက်ပိုးသားစားပွဲခင်းတွင်တောက်

ပြောင်သော ဖန်ခွက်ကြွေပန်းကန်များဖြင့် ခန့်ခြားလှပ၊
နေလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဦးသာညိုက သူ့နှုတ်ခင်း
စားပွဲကလေးအတွက် စပါးပုံရိပ်ခေါ်ကာ အဆုံးပြု
ထားသည့်စားပွဲထိုးအစေခံမလေးမှာ သင်ယပ် လှပ
ခေတ်ဆန်သည့် နိုင်လွန်းအင်္ဂုလီဖြတ်နှင့် ထမီ အနီ
ဝတ်ထားကာ အဖြူရောင် ခါးစီးအပတ်ပိုင်းဆို ဝတ်
လျှင် ထမင်းပွဲနှင့် ဟင်းများလာရောက်ချနေလေသည်။
သူနှင့် အသက် ၂၀ ခန့်အခါကြီးမှာလည်း သပ်သပ်
ယပ်ယပ်ဝတ်ကာ ထမင်းပွဲနှင့်ဟင်းပွဲများကိုလာရောက်
ချကစပြင်ပေးလျက်ရှိလေသည်။

ဟင်းများမှာ ..... ငါးသားလောက်ပေါင်း ..... ငါးချ
ဟင်းမျိုး ..... သားလုံးကျော် ဝက်သားပေါင်းနှင့် .....
အသီးအရွက်ကျော်တို့နှင့် တို့စရာ ငါးပိရေကြိုးစသည်
ဖြင့် ဗဒုံဟင်းလျာများသာဖြစ်လေသည်။

ခပ်စောစောကထက် လိလိန္တီမျက်လုံးများမှာ နီလာ
ဖြူဖြူ ကာရိတီတီ ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်ကို တော့ ဦးသာ
ညိုက အကဲခတ်မိလေသည်ထိုနောက်အစားအသောက်
များစောင်စားသောက်သော အချိန်တွင် များတွင် လိ
လိမှာစကားတွေက များလာပြီ မကြာခင် လက်မှ
စွန်းကလွတ်ကျနေလေသည်။

ဦးသာညိုက သူ့စဉ်ထားသော ဆံနီ တင်ထွန်းတို့
ယခုအထိ လာရောက်မခေါ်သေးသည်ကို အံ့ကျိတ်

ကာ ဒေါ်ငွယ်တံခါးပေါက်ဆီသို့မကြားခဏ ထွန်း
မြော်ကြည့်မိလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဦးသာညို မြော်လင့်ထားသည့်
ဆန်နီတင်ထွန်းနှင့် မောင်ထွန်းမြတ် သူငယ်ချင်း ရော
ဘတ်တို့ရောက်လာကာ..... 'ဟေ့ ..... ထွန်းမြတ် မင်းကို
လာခေါ်တာကွ..... ဟိုမှာနီနီတို့နဲ့ အတူ ဒီနေ့ညပွဲကလုပ်
ကို ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖင်း နီနီလူရက တားမှာဒကာခံတို့
တို့အခေါ်ခိုင်းလို့ လာခေါ်တာလိုက်ခဲ့ကွာ'ဟု အတင်း
ဆွဲခေါ်နေလေရာ ဦးသာညိုမှာ သားထွန်းမြတ်အား.....

'ဟေ့ ..... ထွန်းမြတ် လိုက်သွားလိုက်ပါကွယ် အား
နာစရာကောင်းသွပ်ပါကွယ်။ ခပ်စောစောလဲ ပြန်လာခဲ့
ကြပေါ့'

ဦးသာညိုကပါ ထပ်မံအတင်းတွန်းတွတ် သော
ကြောင့် မောင်ထွန်းမြတ်မှာ လိလိကံကြည့်ဖင်းကမ
ချင့်မဲ့နှင့် လိုက်ပါသွားချလေတော့သည်။

လိလိကံလည်း မူးနေပြီဖြစ်သော်လည်း နီနီဆိုသော
ကောလိပ် အင်းယားဆောင်မှာ ပျံတန်တန် ဆိုရှယ်
မလဲလေးအသံကိုကြားရသဖြင့် နှုတ်ခမ်းများတွန့်ကာ
ကိုယ်ကို ယိမ်းလျက် ညွှတ်လက်ကို ဇွန်းကိုင်ထားယင်း
မြောက်လိုက်ပြီ.....

'လိုက်သွားပါကိုကိုထွန်းရာ နီနီတို့ကပါမလာလို့
ရောဘတ်တို့ကိုဖိတ်ဆိုးနေပါအုန်းမယ် ဟဲဟဲ ဟဲ.....'

လိလိကံဘုရားက ပြောလိုက်သောကြောင့် ထွန်း

မြတ်က သူငယ်ချင်းများကြားမှ ရုန်းထွက်လာပြီး လိလိ ထံပြေးလာကာ.....

‘အန်မာ.....နီနီတို့ကိုသာရ မိုက်လို့ မဟုတ်ဘူး လိလိ ယောအိအကောင်တွေလာခေါ်တာအားနာလို့ ကူ မင်း ကအထင်မလွဲပါနဲ့.’

အံ့မယ်..... တာအထင်မလွဲရမှလဲ.....နီနီတို့ကိုမင်း၊ တဲ ပိုးနဲနဲသေးတာတဲမဟုတ်လား ဟိုတလောကနီနီတို့ လူရုနဲ့ မင်းတို့အင်းယားဂါဒင်းကိုသွားကြတာငါ့မသိ ဘူးထင်သလား ဟားဟား ဟား’

ထိုသို့ လိလိကမူးနေပြီဖြစ်လာသည့်အတိုင်း နှုတ်ခမ်းက လေးမဲ့ရွဲကာ ပြောလိုက်သောကြောင့် ထွန်းမြတ်မှာ လည်း ဝေပေးစောကသောက်ထားသော တရုန်အိအ ရှိခဲကြောင့်လက်သီးများကို ကျစ်ကျစ်ဆုတ်ကာ.....

‘အောက်..... မင်းကရော.....ဟိုခွေးမသားအင်္ဂလိပ် က ပြား ဝီဘာတို့နဲ့ ဂရင်းဘော်တယ်မှာ သွားပွတ်ကြ တယ်ပီးဒဲဘာ့.....အင်းယားကိုသွားပြီးထင်ရာလုပ်တပ် ဟင်ငါ့မသိဘူးထင်လို့လား..... ထွေ.....’

‘မှူးလိ ဒေါက်.....ဂက်ဒေါက်’

ဦးသာညိုက..... စိတ်မာန်ဆိုးထ၍ အော်လိုက်ချိန် တွင် လိလိမှာ တုန်ရဲစွာမတ်ဘတ်ချပ်မိသားဖြစ်နေသည် ကိုတွေ့ရလေ၏။ ထွန်းမြတ်မှာလည်း သူငယ်ချင်းဆန် နီတင်ထွန်းတို့နှင့် ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် လွက် သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ဦးသာညိုက စိတ်မကောင်းသောအမှုအရာဖြင့် လိ လိပန်းကိုကိုင်၍..... ဒီအကောင်ဟာ အရှူးပါလိလိရာ..... ကဲကဲ အန်ကယ်ကတောင်းပန်ပါတယ်.....ထိုင်ပါကွယ် ဟု ပြေးလိုက်လေသည်။

‘လိလိ..... ဒီလိုအပြောခံရတာအံ့အားကြီးရှက် တယ် အန်ကယ်..... ဒီလိုအပြုအမူဟာ အင်မတန်ရှိုင်းတဲ့ အ ပြုအမူတဲ့..... လိလိကဲ့ဒီသေခက်မိုက်မိုက်ရှိုင်းရှိုင်း ပြော လိစွဲမယ်မထင်ပါဘူး’

‘အို..... ဆော့ဗိုးပါ လိလိရာ..... အန်ကယ်တောင်း ပန်ပါတယ် ကွယ်..... ကိုင်း..... အန်ကယ်က လိလိစိတ် ကြေနှပ်အောင်ပြုရပါရစေနော်’

ဦးသာညိုကပြောရင်း ပီစကီ နားရော၍ ဘီယာနှင့် ရောကာပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘သောက်စမ်း.....လိလိ..... သောက်စမ်းပါ ပျော် ပျော်ရွှင်ရွှင်နေရမဲ့အချိန်မှာ စိတ်ညစ်စရာတွေကို မှ တွေးစမ်းပါနဲ့.’

‘အို..... လိလိကလဲ ဒီလောက်ကို အရေးမမိုက် ပါ ဘူး၊ သောက်မှာတဲ့.....သောက်မယ် သောက်မယ်.....’

‘သောက်စမ်း..... လိလိကဲ..... ဒေါ်ဒေါ်’ မြိုင်..... ရော့အင်ရိုးသီချင်းတုန်ဖွင့်စမ်းဗျာ.....’

ဒေါ်ဒေါ်မြိုင်ခေါ် အိမ်ဖေဖေ အဒေါ်ကြီးက ဓံငတ် ဓက်အဖုံးကိုဖွင့်၍လုပ်ဆိုလှသည်။ ကာ ခက်ပြားတချစ် ကိုခွေး၍ တင်လိုက်လေသည်။ ရော့ အင်ရိုးခေါ် ဖိုမ

လိင်ဓာတ်ကို နှိုင်းဆွသည်၊ သီချင်းသည် ကော့ကော့ပျံ
ကာ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

‘လိလိ ..... သိပ်မူးနေပြီတင်တယ်.....လာလာ..... ပန်း၊
ခြံထဲကိုဆင်းပြီး လျှောက်ကြံရအောင်.....’

‘မဆင်းချင်ဘူး အန်ကယ် ..... သိပ်ပြီးအိပ်ချင်တယ်
လိုက်ပို့ပါ.....’

‘ထိုသို့လိလိကမူးနေပြီဖြစ်သည်။ အတိုင်းပြောလိုက်
သောကြောင့် ဦးသာညို အကြိုက် ကြံသွားရလေ
တော့သည်.....’

‘ကဲ... ပေါ်မြိုင် သိမ်းတော့ဗျာ... ရေခဲ... လိလိ.....
စီးကရက်သောက်လိုက်အုံး.....’

ဦးသာညိုက စီးကရက်အုံးကိုဖွင့်၍ စီးကရက် တ
လိပ်ကို လိလိအားပေးလိုက်ရာ လိလိကခေါင်းဝဲ၍

‘ဘာ..... စီးကရက်လဲ အန်ကယ်’

‘ဗွဲ့.....’

‘လိလိက..... ဖိုက်..... ဖိုက်..... ဖိုက်..... မှသောက်တာ’

လိလိက နှုတ်ခမ်းကလေးတွန့်ကာ ပြောလိုက် လေ
သည်။ မိအပြုအမူလေးသည်ပင် ချစ်စရာ ကောင်းနေ
တော့သည်ကို ဦးသာညို ကထွေလိုက်ရလေသည်။

‘ကဲလာ ..... လိလိ ..... အပေါ်ထပ်တက်ကြံ ရအောင်
အေးအေးဆေးဆေး ‘လေညှင်းခံရအောင် ဟုတ်လား’

ဦးသာညိုက..... လိလိကို တုံ့ထုကာ ဆွဲခေါ် လိုက်
သောကြောင့် မူးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် လိလိမှာဦးသာ

ည အားလည်ပင်းဖက်ကာ လိုက်ပါသလေသည်။

အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ဦးသာညိုက လိလိကိုလှေခါး တ
ထပ်ခြင်း တဖြေးဖြေး တွဲခေါ်လာလေရာ အပေါ်ထပ်
ဌေးခါးထပ်ရောက်လှသဖြင့် လိလိ၏အပေါ် ထိက
လေးကမှာ ရုတ်တရက် အောက်သို့ရွင်းလုံလုံ ပျံ့က
သွားရလေသည်။

‘အို.....လိလိ.....’

ဦးသာညိုက လိလိကို အံ့အားသင့်သလိုပြောလိုက်
သည့်တိုင်အောင် လိလိက သာမိမအောင်နှိမ့်နေရသည့်
ကိုထွေရသောသူကိုယ်တိုင်ပင် လိလိ၏ထိကလေးကို
ကောက်ရှုံ့ငြိင်ဝတ်ပေးလိုက်သောအခါမှပင် လိလိက
ရှက်စနိုးကလေး မျက်လုံးမည်း တဖွင့်နှိုးခြိုးလိုက်ပင်း
အရေးမရှိဘဲ သလို ‘အို..... တဲးရှိမ်းဘဲ အန်ကယ်’ ဟ
ပြောပင်း တခင်ခင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘လိလိထိငြိင်ဝတ်ဦးမယ် ..... အန်ကယ်’

လိလိကပြောပင်းသူမ မှီသီကို ငြိင်ဝတ်လိုက် ရာ
မထိန်းနိုင်ဘဲလဲကုသွားသဖြင့် ဦးသာညိုက ဆီးကြို
ပွေ့ယူလိုက်ရလေသည်။

ထိုနောက်တွင် လိလိမှာ ဦးသာညို၏ လက်ကြမ်း
ကြီးထဲတွင် အလိုက်သင့် ပါသွားရကာ ဦးသာညို၏
အိပ်ခန်းဆောင်တွင်းသို့ခပ်သွက်သွက်ကြီး ချိမ သွားရ
ခြင်းခံရတော့သည်။ မူးနောက်ဝေရုံနေသော မျက်လုံး
များကမြင်လိုက်ရလေသည်။

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး

ဦးသာညိုသည် ထီးနှစ်ထပ်ကို မျက်နှာပင်ချွတ်ချွတ်
လိုက်သောကြောင့်လည်း ပြာလဲလဲ ဝါးရောင်အောက်
တွင် လိလိ၏ ဖြူဖွေးဖွေးကြီးကျန်းမာတောင့်တင်း လှ
သည့် ပေါင်ထန်ဘွေက ပေ၇လွင်လာရကား ချစ်စရာ
ကောင်းလှသော အဖူးအပွင့်ကလေးကို တပွင့်တပွင့် စေ့
လိုက်ရလေသည်။

ထိုနောက်တွင် လိလိ၏ အင်္ကျီကြယ်သီးများကို တ
လုံးချင်း ချွတ်လိုက်လျှင် အတွင်းဘက်ဆီမှ တရာဖီယာ
ခံထားခြင်းမရှိသော ရေခဲခဲနှင့် တွန်တွန် တော်တော် အတွင်းမှ
ပတ္တမြားနှစ်ပွင့်သည် စွင့်စွင့်ကြီး ပေ၇လာရတော့ ကာ
လိလိ၏အပြုံးပန်းကလေးက ဖိတ်ခေါ်နေဟန်လည်း ဦး
သာညိုက ထင်လိုက်ရလေသည်။

ဤသို့ကြောင့်ပင် ဦးသာညို၏ မှန်တိုင်း ဆင်လာ
သော စိတ်များသည် တခဏခြင်းသူ၏ အဝတ်ထွားများ
ကို ခွါချလိုက်ကာ ခပ်စောစောက လိလိ၏ အဖေ
ဖေမြသင်းအား ဘိုးဘိုးဟန်နှင့် ပြုကျင့်ခဲ့လေသည့်အ
တိုင်း မဆိုင်းတော့ဘဲ ဝမ်းလျားထိုး၍ မှောက်ချ လိုက်
တော့သည်။ လိလိ၏ မျက်လုံးများမှာ ထိုအခါမှ အလုံး
ပုံပွင့်လာကြပြီး အံ့အားသင့်သယောင်ရှိနေရာမှ 'ဟင်.....
အန်ကယ်..... ဘဲနယ်လုတ်တာလဲ အန်ကယ်..... ဖယ်ပါ
အုံးအန်ကယ်' ဟု... ခပ်ထဲထဲ မြောလိုက်သည့် ထိုစဉ်
အောင် အန်ကယ်၏ တကိုယ်လုံးက သူမအပေ၇ ချိုင့်

ခင်လင်းရေး

၅၅၆ မကျန်ဖိနှိပ်ထားပြီး လုပ်ငန်း စတင်လုပ်နေပြီဖြစ်လာ
ရတော့သည်။

'အန်ကယ်က သိန်ချစ်တာလီလီ..... လိလိကို မြင်နေရ
ထဲက ချစ်နေတာ..... ချစ်မယ်နော် ချစ်မယ်'

လိလိက တော့ခေါင်းကလေးဘဲ ညှိနှိုလိုက် ရတော့
သည် သူမအဖြစ်မှာ တာတတ်နိုင်ပြီးပါးမည်နည်း ဦး
သာညိုက အပိုင်စီးကာ သူမ၏ တကိုယ်လုံးကို သိမ်း
ကြိုးပွ. ပိုက်ကာ ဖြစ်ချင်ဖြစ် ညှစ်ချင်ညှစ်ကာ အညှစ်အညှစ်
တခုလုံးကို မညှာတမ်းဘဲ ရက်ရက်စက်စက် ကြိုးဘဲက
စားလိုက်ပါသေးသည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် လိလိ၏ ကိုယ်လုံးကလေးမှာ မြောက်
တခါနိမ့်တခါ လေယာဉ်ပျံ ဘိမ်းတိုက်တွင်း ရောက်
သည် သို့ဖြစ်နေရတော့ကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးကလေး
သည်ပင် မွေ့က်တွေက လျှမ်းလျှမ်းစောက် ကိုယ်လုံးက
လေးကို ကြွမြောက်ပေး လာရသည် ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ပျော့
ပြောင်းသည် လက်မောင်းအိုး ကလေးနှစ်ဘက်က လူ
သန်ကြီးဦးသာညို၏ ကျောပြင်ကုမီးလေး ခိုခိုရက်သား
ငြိမ်ကာ ထူးလှသော အရသာ ယာဉ်ပေ၇ဝယ် တလူး
လူး တလိမ့်လိမ့် တစိမ့်စိမ့် လိုက်ပါနေမိ လေတော့
သည်။

ထိုအချိန်တွင်..... ဦးသာညို၏..... တဦးတည်းသော
လားထွန်းမြတ်ကို ဆန်နီတင်လွန်းနှင့် ဖော့ဘတ်တို့က
ခေ၇သွားကြကြောင်းကို သိပြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး

... နိတင်ထွန်းတို့က ထွန်းမြတ်အား ခေါ်သွားကာ အရက်ပုခင်းများမှာကား သောက်ကြရာ 'ဟေ့ကောင်တွေ.....နိနိတို့က ခေါ်တယ်ဆို.....တယ်မလဲကွ ...' ဟု ရမ်းဝမ်းပက်ထည့်ထားသည့် ဗလိခွက်ကိုကိုင်ကာ ခပ်ဆောင့်ဆောင့် မကြေမနပ်... သိုက်သောကြောင့် ဆန်နိတင်ထွန်းတို့က ရယ်မောလိုက်ပြီး.....

'မင်း..... ဗားသားကြီးတို့ကို ငွေဟာရ ပေးထားခဲ့ပယ်သေ .....မင်းကိုရှစ်နာရီခွဲလာခေါ်ပြီး ပစ်ချာသွားပါဆိုလို့ တို့ကလဲ မင်းကိုလှည့်ခေါ်ရတာကွ .....ဟားဟား.....'

'မင်း..... ဒီဆိုဆိုယင်ဖေဖေမတရားဘူး အိမ်မှာ လီလီကိုထားပစ်ခဲ့ရတာ ..... တန်တော့..... ဒါဖေဖေအကြံဘဲ .....ဟေ့ကောင်တွေ ငါ့အိမ်ကိုဖြန်ဖြန်ပြန်ပို့စမ်း.....'

'တယ်ပိုနိုင်းမလဲကွ..... ဒီရောက်လို့မှ အရက်မှ ဝအောင်မသောက်ရသေးယင် တယ်ပိုနိုင်းမလဲ.....'

ရောဘတ်ကရယ်မောကာ အရက်ဗလိခွက်ကိုမေ့၍ ပြောလိုက်သောကြောင့်..... ထွန်းမြတ်မှာ ထောင်းကနဲ ဒေါသထွက်လာသည့် အချောက်.....

'ဘာကွ.....ဘာပြန်မပိုနိုင်းဘူးလဲ..... မင်းတို့ကငါ့ကို မသိခဲ့ဘဲပတ်လုပ်ပြီး ခေါ်သေးဘယ် လူပါးဝစကား ပြောသေးတယ် .....ပြောအုံးကွာ.....ပြောအုံး.....'

ထွန်းမြတ်သည် ရောဘတ်အား ဘယ်စိုက်လက်သီးဖြင့် မျက်ခွက်တည့်တည့် စွပ်ထိုးချလိုက်သောကြောင့်

ခင်လင်းရေး

ကောဘတ်ထွင် မဟန်နိုင်တော့ဘဲ တိုင်းကနဲလဲကွသွားရတော့ကာ ထွန်းမြတ်လည်း ခပ်သွတ်သွတ်တားမှပြေး တွက်လာခါ သူတို့ဒီးလင်းခဲသော စတေရှင် ဖက်ဂွန်း ဂျစ်ကားကလေးကဲ့ ဗလိခွက်ခါပေးပြီးထွက်ခဲ့ရာ အရက်ဗလိခွက်ကိုကိုင်၍ ပြေးထွက်လာသည့် ဆန်နိတင်ထွန်းမှာ အော်ဟစ်ဆဲဆိုယင်း ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

ထွန်းမြတ်က သူ့ခံခြံထဲသို့ ခပ်သွတ်သွတ်ကြိုးကားကို မောင်းနှင်ဝင်ခဲ့ပြီး တိုက်ရှေ့ကို ကားထိုးချက်ကား တိုက်ဆဲပြေးဝင်ခဲ့လေသည်။ ထိုကားအောက်တွင် ဝါတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေကာ တံခါးစောင့် ခေါ်နှင်ကြိုးနှင့် အစောင့် ကောင်းမလေး သိန်းခုသည်ပင် အိပ်မောကျ လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူသည်အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ အခြေတက်လာကာ သူ့အဖေအခန်းတွင်းသို့ ဝင်းရောက်လိုက်လျှင်ကား သူ့ဖီမျက်စိနှင့် မေ့နိုင်အောင်ဖြစ်နေလေတော့သည့် ဤသို့ ကြောင့်ပင် ပြေးဝင်သွားကားအပေါ်စီးအားဖြင့်လီလီနှင့် နှစ်ပါးသွားနေသော သူ့အဖေကိုဒေါသနှင့် ပခုံးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲယှက်ကာ..... ထွန်းချလိုက်သောကြောင့် အရေးကောင်း ဒိန်းဒေါင်း ဖျက်ဆိုသည့်အတိုင်း ပြီးသာညှိမှာ ထွန်းမြတ်အား သားဟူ၍သတောမထားကျားတကောင်ပမာ စိတ်ထားပေါက်လာလျက် ဝုံးကနဲကုထင်ပေါ်မှ အောက်သို့အဝင်ပိုင်းထရကေဝံဝတ်ကာ ခုန်ဆင်းလင်းခဲ့ပြီး.....

'ဟေ့...ကောင် မင်းတယ်ရိုင်းလှချည်လား...အခု တွက်သွားစမ်း...'

'အောင်မာ တာဖြူလို့တွက်သွားရမလဲ အခုလိလိနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ သမီးရည်းစားဗျ လိလိကိုခင်ဗျားက မ ထရားကြိမ်ဘာ ကောင်မလေးကိုအခုကမ်းအောင်တိုက် ပြီး မထရားကျင့်တာတွေ အခုခင်ဗျားရဲ့ အကျင့်ယုတ် တွေမဟုတ်လား ကိုယ် သားနဲ့ တော့ မပေးစားချင်ဘဲ တဖြောင့်ကြီး ပီပီခင်ဗျားလုပ်ကယ် ကောင်မလေး အ ခုကမ်းအပြင်ပေးပင်ခင်ဗျားလုပ်ကိုင်း ခံမယ်ထင်သလား ဟင်းဟင်း... ခေးပါသေးတယ်...'

ထွန်းမြတ်က အော်ဟစ်ပြောလိုက်လေသည်။

ခင်ဗျားကြီးဟာ မိဘပီပီ...မိဘကျင့်ဝတ်...မရှိဘူး ကျုပ်ကိုလိလိတုတ်ခေတ်အောင် ဆန့်နီဘင်ထွန်းတို့ ကိုရိုင်းတယ် ဒါဘာကောင်းသလဲ... ဟိုကောင်တွေက ဟားထဲကျမှ အခုကမ်းမှကွဲမိုးပေါ်ဆိုသလို ဖြစ်သိ ပေါ့...ဟင်း...'

ထွန်းမြတ်က အံ့ကြိတ်ကာ အဝတ်အစားလုံးဝ ဝမ်း ဝဲပြီး နေသောဖြူဖြူဖွေးဖွေး ကိုယ်သုံးနှင့် ဆွေမြင်နေ ရသော လိလိကိုကြည့်လိုက်ကာပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါကျမှ ဦးသည့်မှာ ပီပီအမှားကို မြင်လာ ကာ.....'အေးကွာ...ငါမှားပါတယ်သားရယ် ဖက်ဖက် မှားသို့ ဖြစ်ကြရတာပါ...ဟုလေချိုသွေးကာ.....ပြော ယင်း.....

'အေး...တို့သားအဖ နှစ်ယောက်လဲ ပီပီကိစ္စသိတယ် မှတ်လားကွ ဟောကောင်မလေးလဲ အခုလိလိအခုကမ်းမ ပြော သေးဘူး အဲဒီဘော့...တို့သားအဖ နှစ်ဦး ဝေစား ဖြစ်ပေးပေါ့ကွာ...ဟဲဟဲ...'

'ဘာဝေစားလဲဗျ...ခင်ဗျားသေခင်ကျင့်ကြီး အခု လိလိတွေ...တဲလဲ... ကျုပ်က လိလိကိုတကယ်ချင်နေတာ ဗျ...'

'အေးပါလေ...မင်း ချစ်လဲ အခုချစ်သိုက်ပေါ့မင်း ကမိန်းမများများ စားစားမတွေ့သေးဘူးလို့ ပါ ဟဲဟဲ... ဟဲ...ကဲကဲ မင်းသဘောရှိသိုက်အုံး ဒါ့ထက်ကောင် မလေး သဘာရယ်မင်းကမင်းနဲ့ ဘဲတည့်လုံးစခန်းသွား နေကယ်သို့ပြောကွာ ဟုတ်လား...'

ဦးသည့်က ခပ်ပြုံးပြုံးပြောလျှင် တွက်ခွာသွား ယင်း တံခါးကိုချောင်းကနဲ...ပိတ်သွားလေသည်... ဒါ ကြောင့်မို့ပင် ခပ်ခပ်တွေ့တော့မိက ရပ်တည်ကျန်ရစ်ခဲ့ သော...ထွန်းမြတ်တွင် အခုကမ်းနေ သားရွှံ့ အရှင်မပြေ သော လိလိထံ တိုးသွားကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

လိလိမှ စိုတွင်းမို့မောက်ထော ဣရင်အုခဲတွက် က ရေးသော သာအရာဝတ္ထုဟော့ပ ထွန်းမြတ်စိတ် မှား...မိုး...မှားတွေ တစ်ဖိုးတစ်ပင်လို ဘဲဟော့ သသိုဖြစ် သွားသော ကာ သူ့စိတ်...ထိန် နိုင်အောင် ဖြစ်လာ ရလေတော့သည်။

ထွန်းမြတ်စိတ်တွေမှာ ကြာရှည်စွာသိန်းသိမ်း မနိုင်

အခိုက်မှောင်ဆရာကြီး

အောင်မြင်နေရတော့ တဖန်ခြင်းပင် သူ့အိမ်ထဲထား
သော တောင်းတိုက် ချက်ချင်းပင် အပြေးအလွှားကား
ကနဲ လီလီအိမ်ကိုယ်ပေါ်ကို ဒုက္ခရောက်ပေါ် ပါးမှောက်၍ချ
လိုက်သောအခါတွင်ပင် တူးလုံးကလေး သတိလစ်သ
လိုဖြစ်နေခဲ့သော လီလီမှာ ပြုံးပြုံးကလေး ပွင့်အလာ
ကြပြန်တော့သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လီလီက သူမ၏ မျက်လုံး ကလေး များကို
ခပ်မှေးမှေး ဖွင့်၍ကြည့်လိုက်သောအချိန်တွင် ခပ်စော
စောကလျိ ဦးသာညှို့၏ မျက်နှာကြီးမဟုတ်တော့ဘဲ အ
ငန်းမရဖြစ်နေသော ထွန်းမြတ်၏မျက်နှာကို တွေ့လိုက်
ရသောကြောင့် လီလီတွင် အထောက်အကူပင် မစဉ်း
စားနိုင်အောင် နေရလေတော့သည်။

သူမကခပ်စောစောကလေးပင် ထွက်ရှားခြင်းအတွေး
သည် မေ့သွားရတော့ပြန်ကာ အတော်ကလေးပင် အ
ရသာအတူက ခင်းပြု၍ ကျပ်ပြည့် ခံစားလာရတော့သလို
ထွန်းမြတ်၏လက်တွေက အငန်းမရသူမ၏ ရွှေခင်စုန်း
ပန်းခြားနှစ်ဖွဲ့ကို ဆိုကာဆိုကာ ဆုတ်ချေ မွှေလိုက်
သော အခါမတော့ တအား အံ့ပင် အသံ ပွားလာတော
တော့သလို နီနီအတွေးအတွေး ပတ်ပတ်ကို တအား
ရပ်လိုက် ပြန်သွားပြီး နှစ်လည်း အသံ ချမှားပင်ခင်
နှင်းဝယ် ကျပ်တင်းတင်း ငြိုးဖြစ်၍ ထွန်းမြတ်အား
ဟု ဆင်ရလေ၏။

ဤ မှုနှင့် လီလီ၏အဖို့တွင် ခပ်စောစောက ဦးသာ

ခင်လင်းခရီး

ညှို့၏မျက်နှာကြီး တွေ့နေရသလို ယခုတော့ ထွန်းမြတ်
၏မျက်နှာကို တွေ့နေရပြန်ခြင်း သူမ၏ကိုယ်ကလေးမှာ
အရင်ကလို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ထွက်ရှားခြင်းတွေက မပြုနိုင်
တော့ဘဲ တဖြေးဖြေးပြော့ခွေကော ကျဆင်းသွားရလေ
တော့သည်။

* * *

အစိုး (၉)

ရှစ်မိုင်မြဲထဲမှာကွယ်

အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းက သူ့အိမ်စေမထုထုကို ဘိုးဘိုး
တယောက် ထူးဆန်းစွာ ရောက်ရှိလာပုံကို ပြောပြသော
ကြောင့် ထုထုတွင် အထောက်အကူ အစွမ်းသန်နေခဲ့
ရလေသည်။ အချိန်မှာနံနက်လင်းနေပြီဖြစ်သည့်အတိုင်း
ဒေါ်မြသင်းက ဘိုးဘိုး၏အတွက် ဦးသာလဲထွက်ယင်း
ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုအခိုက်တွင်..... လီလီမှာအိမ်ပေါ်သို့ ဒယ်ဒယ်
နှင့် မောင်ထွန်းမြတ်က တွဲ၍ထက်လာခဲ့လေသည် မောင်
ထွန်းမြတ်က..... ဒေါ်မြသင်းအား..... ညက လီလီဘ
ယောက် ..... ထမင်းစားပွဲမှာ ခေါင်းမူးလို့ ..... အိမ်မှာ

သိပ်၍ ပြုစုနေရတယ်မမ ..... အခုတော့ ကောင်းသွားပါ
ဘိ ..... ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဒေါ်မြသင်းက ဟူမလေးလီလီအတွက် အတော်စိတ်
မကောင်းကာ ပြေးလာခဲ့ သည်မှာ မောင်ထွန်းမြတ်က
ဆီးကြိုပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မပူပါနဲ့မမရယ်..... နွန့်တော်တည့်ထုံးစောင့်ကြည့်
နေတာဘဲ မမကိုလာခေါ်မလို့ဘဲ ..... ဖေဖေကနေပါစေ
ကွယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး ပြောလို့လာမခေါ်တာဘဲ ....

‘အေးအေး ..... ဒီလိုလက်သာသွားယင် ဝမ်းသာပါ
တယ် ခဲ နှယ်နေလဲ ..... လီလီ.....’

ဒေါ်မြသင်းက လီလီနုဖူးကိုလက်ဝါးဖြင့် သပ်ကာ
မေးလိုက်သောကြောင့် လီလီတွင်ခေါင်းကလေးခါ၍
‘ဘာမှမဖြစ်တော့ပါဘူး အန်တီ ..... ကုန်းမာ သွားပါဘိ
ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာဖြစ်နေတာပါဘဲ ’ ဟုပြောလိုက်
ကာ သူမ၏အခန်းထဲသို့ အကူအညီ မလိုတော့ဘဲ ခပ်
လေးလေး သွမ်းကာ ဝင်ရှောက်သွားလေသည်။

ဒေါ်မြသင်းက မောင်ထွန်းမြတ်ကို လက်ဆွဲကာ လီလီ
အခန်းကို လိုက်သွားကာ ‘အားရှိသွားအောင် မိုင်ထို
သောက်ပါလားလီလီ အပို ခိုင်းလိုက်မယ်နော်ဟု’ ပြော
လိုက်လေသည်။

လီလီက အသံယဲယဲဖြင့် ‘ဟု ဘိကဲ့’ ဟုပြောလိုက်
လေသည်။ ဒေါ်မြသင်းကနောက်ပိုင်း ပြန်ထွက်လာ

သောအချိန်တွင် မောင်ထွန်းမြတ်မှာတိုက်အောက်ထပ်
ကိုဆင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရလေသည်။

ဒေါ်မြသင်းကဆောက်ထပ်ကိုဆင်းလာသော အချိန်
တွင် မောင်ထွန်းမြတ်ကို လှေခါးထိုင်တွင် တွေ့ရ လေ
သည်။ မောင်ထွန်းမြတ်အပေါ်တွင်အင်အားကို ငြင်း၍ဝတ်
လိုက်ကာ ..... ‘မမပြန်တော့မယ်’ ဟုပြုံး၍ ပြောလိုက်
လေသည်။

‘လတက် ရည်သောက်သွင်းအရုံးကွဲ’

ဒေါ်မြသင်းကခေါ်လိုက်သောကြောင့် မောင်ထွန်း
မြတ်မှာ လတက်ရည်သောက်သော အခန်းတွင်းပင်
ရောက်လာလေသည်။ လတက်ရည်သောက်သော အ
ခန်းတွင်းမှာ ထမင်းစားသောအခန်းလည်း ဖြစ်လေရာ
ထုံထုံက ငွေလင်ပန်းဖြင့် ကော်ဖီအိုးခရားနှင့် ပန်း
ကန်ထိုးများ ထောင်ပတ်သုတ်ပေါင်မုန့်နှင့် နှစ်ထပ် ရေ
ခဲမုန့်များလာရောက်ချပေးလေသည်။

‘ဟေ့ ..... ထွန်းမြတ် ..... လတက်ရည်ဘဲ သောက်သ
လား ကော်ဖီလား ..... တို့ကတော့ဆန်းမုန့်တိုက် ဆန်
ဆန်ဘဲ ..... ကိုယ်ဟာကိုယ် စိတ်ကြိုက်ပျော်သောက်နိုင်
တယ်လေ’

‘ကော်ဖီဘဲသောက်ပါတယ်မမရယ်’

ဒါထက် ..... မင်း ကျောင်း ပြန်တက်ရဲဘို့ ..... တယ်
နဲ့လဲ’

‘ခု ရက်လောက်ဆိုယင် ပြန်တက်မှာဘဲမမ ..... အခု

၆၆

အမိတ်မှောင်ဆရာကြီး

တောင်မနည်းခွင့်ယူထားတာ.....ဒါထက်မမရောက ထည့်ဆိုင်မာတွေးတူးလား?

'သွေးခုခွာပေ! ကုပ်.....ငါ့ညီထေရ်က အပြန် ကားနဲ့ လာခေါ်တာ မင်းတို့လဲတခါလောက် အထည်ဆိုင် လား ပြီးလည်ပဲ အုံးလား'

'လာမှတ်မမ မှောက်မှသာ အလည်များလို့ ထု ထွတ်မှာ ခိုးချိပ်ပါ့တယ်'

'ဟဲ့ဟဲ့ ...မင်းစကားပြောမှဖြင့် အချိပ်အဆက် က လေးနဲ့ ချည်းတဲ့'

ထိုသို့စကားပြောနေချိန်တွင် ထုထုသည် အခန်း ထဲပြန်ဝင်လာကာ 'မမလေးတောင်အောက်တပ် ဆင်း လာတယ်ဒေါ်ဒေါ်' ဟုပြောလိုက်လေသည်။

'အခုဒီကိုလာသလား'

'ခရုချိုးမသိုတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်'

'အေးအေး'

ထိုစကားသံကြောင့် ထွန်းမြတ်တွင် မျက်လုံးများ ရုတ်တရက်ပိုင်းသွားခဲ့လေသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ လို လိုတယောက်ညွှတ် အတော်ကလေးပင်ပန်းသွားပြီဖြစ် ထည်ကို ရိပ်မိကာ သူသည်လိလိနှင့် ဆက်လက် မ ထွေဆိုခင်းချင်သည် မြန်မြန်ပြန်ခန့်ဆုံးဖြစ်လိုက်ရလေ သည်။ အမှန်ကတော့လည်း ထွန်းမြတ်ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုညတညလုံး ပင်ပန်းထားသောဒဏ်ကြောင့် အိပ်ဆရာ

ခင်လင်းလေး

ပေါ်တွင် တရားကောင်းကောင်း အိပ်ပစ်လိုက် ချင် သောစိတ်ကပေါ်နေလေသည်။

'ဟေ့ ဇနီးသောက်စမ်းပါကွ မင်းကလဲဖင်တကြွ ကြွဖြစ်နေတာပါလဲလား'

'ဒက်ဒီကမြန်မြန်ပြန်လာခဲ့လို့ ပြောလို့ပါကွန်တော့ အနေနဲ့ တော့မပြန်ချင်သေးပါဘူး'

'အဲမယ်.....မင်းက တော်တော်လာတဲ့ ကောင် လေးတဲ့'

ဒေါ်မြသင်းကထွန်းမြတ်ကိုသဘောကျစွာ ကြည့်၍ ပြုံးကာပြောလိုက်လေသည်။ အမှန်ကတော့ ဒေါ်မြ သင်းမှာ မောင်ထွန်းမြတ်၏ယောက်ျားပီသသောကျယ် ပြန့်သည့် ရင်အုပ်ကြီးများငေးကြည့်မိလင်း ဘိုးဘိုး၏ ရင်အုပ်ကြီးများကို တွေးတောမိကာ စိတ်ထဲတွင် လှုပ် ရှားသွားမိလေသည်။

မောင်ထွန်းမြတ်ကလည်း မိမိအေး စူးစိုက်ကြည့် ထိုက်သော ဒေါ်မြသင်း၏ရွှေ့ဆန္ဒမျက်လုံးများကိုတွေ့ ထိုက်သောကြောင့်ပြုံးပြုံးကြီးပြုံးပြုံးကြည့်မိကာ

'မဟော... အပျိုကြီးဆိုပေမဲ့ လိလိလို သိပ်ထု တာတဲ့'

မောင်ထွန်းမြတ်ကလူပါးပြီပြီ စကားစမ်း ကြည့် လိုက်သည်။ အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းကသဘော ကျသွား ပုံလည်းရသည်။

'အဲမယ်... မင်းကငါ့ကိုပါသဘော ကျနေပြီလား'

အမိုက်မှောင်ဆရာကြီး

'မဟုတ်ဘဲဘူးမမရ မမကသိဝိလှ နေတာကြောင့် ပြောတာပါ'

'အမယ်... ဖုန်းနဲ့ပြန်ပြီ မင်းက ငါ့ကိုပါ ချစ်နေ တယ်ထင်တယ်... ဟင်းဟင်း ကောင်လေးနော်'

ဒေါ်မြသင်းကမျက်စိကလေးဒေါင့်ကပ် ရှိပြောလိုက် လေသည်။ သည်နောက်တွင် အချစ်ရည် ရှမ်းလဲ သည့် မျက်လုံးများနှင့် ကြည့်နေပြန်သည်ကို မောင်ထွန်းမြတ် က ထွေရသောကြောင့် မှတ်တရက်အပျိုကြီး ဒေါ်မြ သင်းအနီး တိုးကပ်သွားကာ 'ကျွန်တော်သေ မမကို သိဝိချစ်တာဘဲ မမရယ် မကေရာဟင်' ဟု ပြောသင်း ကအပျိုကြီးဒေါ်မြသင်း၏ခါးကိုညှာဖက်လက်တဖက်က ဖက်လိုက်သင်း တယ်လက်ကအပျိုကြီး ဒေါ်မြသင်း၏ ပေါင်ထုတ်တုတ်ကြီးကို ပွတ်နယ်လိုက်သဖြင့်အပျိုကြီး ဒေါ်မြသင်းတွင် ရုတ်တရက် ရမ္မက်ထွေက တလျှမ်း သျှမ်းကြွလာမိခဲ့တော့သည်။

ရုတ်တရက် အပျိုကြီးဒေါ်မြသင်းအဘို့ ဘာမှ ပြန်မ ပြောနိုင်မိပင်... မောင်ထွန်းမြတ်က အပျိုကြီး ဒေါ်မြ သင်း၏ပါးကိုပါ တရှု့နမ်းလိုက်ကာ သူမ၏အားရစ ရာကောင်းလှသော လုံးလုံးကျပ်ကျပ်ပတ္တမြား နှစ်လုံး ကို ဆုပ်ချောနေမိပြန်ကာ 'ချစ်ဆယ်မဟုတ်သားမမရယ် ဟု အားနန်းငန်းမေးမိရက်သားဖြစ်သွားရလေသည်။

ဒေါ်... လွှတ်စမ်းပါအုံး မောင်ထွန်းမြတ်ရယ်ထု' ထု' ဝင်လာယင် ရှက်စရာကောင်းပါတယ်'

ဒေါ်မြသင်းက ပြောလိုက်ချိန်တွင်မှ အခန်းငြင်မှလီ လီ၏စကားဖြင့် ဝဲဘိုခပ်ထဲထဲ ကြားသောကြောင့် တွန်းမြတ်တွင် မျက်လုံးပြူးသွားကာ ရုတ်တရက် ခွါ လိုက်ပြီး 'ကျွန်တော်သွားမယ်မမ ဟု ပြောရင်းဒေါ်မြ သင်းအား ရှု့ကနဲတချက်မျှ နမ်းလိုက်ကာ ခပ်သွက် သွက်အခန်းငြင်သို့ ကွက်လားရာ အပျိုကြီး ဒေါ်မြသင်း တွင် မောင်ထွန်းမြတ်ကနမ်းသွားသည့် မိမိပါးကလေး က်ပွတ်ကာအပျိုပေါက်စကလေးတဦးပမာရှက်အံ့တော့ မယုံ ပြုံးပြုံး ကြံ ဖြစ်နေရလေတော့သည်။

မောင်ထွန်းမြတ်က ဒေါ်မြသင်းဆီမှ ခွဲထွက် လာ သောအခါတွင်ကား ခေါ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသော လီလီကိုထွေပြေး သူမ၏ဝါဝင်းသော အပေါ်ပိုင်းအ သားဆိုင်များ ထွေလိုက်အသေကြောင့် စိတ်ထဲတွင် လှုပ်ရှားသွားလေတော့သည်။

လီလီကလည်း ရုတ်တရက်ဆိုသလို အထက်ပိုင်း ကို မျက်နှာပုဝါတထည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလာရာမှ အမှတ် မထင် ဂရုမစိုက်မိဘဲ ခင်တခြမ်းပေါ်နေသည့် မောင် ထွန်းမြတ်မြတ်သွားသည့်အတွက် ရှက်စနိုးလျှင်မြန်စွာရုံး ယင်း ခပ်ပြုံးပြုံးမောင်ထွန်းမြတ်ကို ကြည့်လိုက် လေ သည်။ မောင်ထွန်းမြတ်ကတော့ ခြေသွမ်း ကြွကြီးဖြင့် လီလီထံပါးကင်လေလျက် 'လီလီကလဲကွယ်... ရှက်နေသိုက်တာ မိထွေကို ကိုထွန်းအတွက်ဘဲ မ ဟုတ်လားလီလီရဲ့' ဟု ပြောလိုက်ပြီး ရုတ်တရက် သူ

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး

မဏိနိတူတ်တွတ် နှုတ်ခမ်းကလေးအား ပြုတ်ကနဲစုတ်ယူ
လိုက်မိပြီး.....

‘လီလီ...ကိုယ်ညကယင် ပစ်ချာ သွားရအောင်
လာခေါ်ပေးနော် ... ခေါ်နော်’

‘ရက် စကိုကို လီလီခေါ်ခနဲမယ်’

‘ကဲ... ယူအန်တီအထဲမှာ ကော်ဖီ သောက်နေ
တယ်ပြန်သိုက်ခိုးမယ်နော်’

မောင်ထွန်းမြတ်က ဗုဒ္ဓိယအချိုလီလီ၏ နှုတ်ခမ်း
နီထွတ်ထွတ်ကလေး ပြုတ်ကနဲထပ်မံစုတ်ယူယင်း ခင်
သွက်သွက်ကြီးထွက်ခွါသွားတော့ရာ လီလီမှာ ပြုံး
ပြုံးကသေးကျန်ရစ်ခဲ့ရလေသည်။

ဒေါ်မြသင်းက သူမတူမလေးလီလီကိုနမ်းငြု့တွက်
သွားသောထွန်းမြတ်ကိုကြည့်ယင်း ‘အင်း ခွေးကောင်
လေး အဒေါ်ရောတူမရာ ချိုင့်နေတာထဲ’ ဟုမှတ်ချက်
ကာ ထရုနဆုံးဖြတ်ရန်လည်း စိတ်ထဲတွင် ပိုင်းဖြတ်
လိုက်လေသည်။

* * *

ရန်ကုန်မြို့တွင် အမျိုးမျိုး ဖောက်ပြန်နေသူမှာ လူ
ကြီးလူကောင်း အခေါ်ခံသူများသာအများအပြား ဖြစ်
နေလေရာ သူတို့သည် ဇွေကြေးကိုရေလိုဖြူးကာ သုံးစွဲ
ယင်းအမျိုးသမီးအတန်း အစားအသီးသီးနှင့် ရင်နှိုး

ခင်လင်းရေး

ဆက်ဆန်ကာမိန်းမချောချောသွယ်သွယ်များကို လူသုံးပစ္စည်း
ပမာဝယ်ယူပျော်ပါးကြခြင်းနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်း များကို
အများအပြား ပြုမူနေလေရာ ဦးသာညိုမှာလည်း ထို
အသိုင်းအဝိုင်းတွင်တဦးအဖါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

ဦးသာညိုသည် အဆက်အားဖြင့် လေးဆယ်ပင်မ
ကျော်သေးသည်အရွယ်ပိုင်းဖြစ်ပြီး ကာမအားတိုးဆေး
များကို အများအပြားသုံးစွဲကာ လူကြီးလူကောင်းများ
သာ စပယ်ရှယ်ဖွင့်ထားသည့်ညအမှောင်ကလောင်ကို
ကောင်းကောင်းကြီး ထက်ရောက်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်လေ
သည်။

ဦးသာညို၏ စိတ်ထဲတွင် ညကမိမိကိစ္စမပြီးစီးသေး
ရမီသားဖြစ်သူထွန်းမြတ်အားလွှဲထားခဲ့ရသောကြောင့်
အတော်ကလေးမကြေမနပ်ဖြစ်ခဲ့ရလေသည် သို့သော်
သူ့အဖို့ကွပ် တပတ်လျော့ပေးရမည့်တာဝန်ကတော့
ရှိနေရလေသည်သာ သို့သော်... သူ့ယခုဆောက်လုပ်
နေရသော ကန်ထရိုက် လုပ်ငန်းကြီးတွင် ရှမ်းမလေး
ချောချောနှစ်ဦးကို တွေ့ထားပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း သူ
တပည့်ကျော် ပရိဆရာ အောင်သိန်းဆိုသူအား တာ
ဝန်လွှဲထားရာယနေဆိုလျှင် ကောင်းကောင်းသိရမည်
သာဖြစ်လေသည်။

ပြည်လမ်းမကြီးတွင် အစိုးရအတွက် အရေးကြီး
သော စက်မှုလက်မှု အဆောက်အဦးကြီးကို တာဝန်ခံ
ဆောက်လုပ်နေရသော ဦးသာညိုသည် သူ၏ လုပ်

အမိက်မှောင်ဆရာကြီး

ငန်းရွာနန်းခန်းကလေးအတွင်းသို့ဝင်ရောက် သွားသျှင်
ကား သူ့လက်ထောက် အင်ဂျင်နီယာ ကလေးများနှင့်
အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များကပိုင်းချ လာခဲ့လေ
သည်။

ဦးသာညိုက သူ့လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာ တဦး
ဖြစ်သော တရုတ်ကပြားလင်ယူတန်နှင့် အဆောက် အဦ
အတွက် အသေးစိတ်ပုံစံကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ကာ
လုပ်ငန်းများကိုတာဝန်ခွဲပေးလိုက်လေသည်။ 'မိမိမှာဟေ့
လင်ယူတန်'ဟု ဦးသာညိုကခေါ်လိုက် သောကြောင့်
လင်ယူတန်သည် ခေါင်းငြိန် ညှည့်လားလေသည်။

'ခင်ဗျားသွားယင် အနောက်ဘက် အုတ်တံတိုင်းမှာ
တာဝန်ကုန်နုတ် ပန်းရံဆရာ အောင်သိန်းကို ဝှက်
လိုက်ခမ်းပါဟုတ်သား'

အသားဖြူဖြူကိုယ်ရည်ပါးပါး မျက်နှာသွယ်သွယ်
ဟာဝေယံ နို့ဇိသွန်အကောင်းစားအဖြူကို ဝတ်ထား
ကာအပြာ ရောင်နုနု သတ္တသပ်ဘောင်းဘီ ဦးထုပ်ဖြူ
ဟုတ်ဖျားကိုစီးဘား၍ လက်တက်တွင် စာအုပ်တစ်
အုပ်ကိုထားဆည်တစ်ခုကပြားလင်ယူတန်ကို ဦးသာ
ညိုကပြောလိုက်သောကြောင့် 'ဟုတ်ကဲ့'ဟု ပြော၍ပြန်
လှည့်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

၁၅ မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါတွင်မူ ပန်းရံ ဆရာ

ခင်လင်းရေး

အောင်သိန်းဆိုသူ ရောက်လာလေသည်။ ပန်းရံဆရာ
အောင်သိန်းမှာ ခေါင်းထူးဆံတောက် အသားညို၍
မျက်နှာတွင် ကျောက်ပေါက်မအနီးငယ်ရှိ ကာ မေးအ
နည်းငယ်ချွန်းလေသည်။ သူ၏လက်ထဲတွင် ဘီလပ်မြေ
ကော်သော သံလက်ကိုကိုင်၍လာကာ သူ့ဆရာကြီး
အား ခပ်ပြုံးပြုံးကြည့်ယင်း 'ဟိုကိစ္စလားဆရာ'ဟု
ပြောလိုက်လေသည်။

'ထိုင်ပါအုံးကွ ဟိုကောင်မလေးတယ် နှယ်လဲ'

ဦးသာညိုက ဆင်နစ်ကောင်ဆေးငြိမ်းလိပ်ကိုသုတ်
ကာ မီးညှို့ဖွားယင်းမျက်လုံးကိုမှေးလိုက်ယင်းက မေး
လိုက်သည်။ မီးခိုးများကိုနှုတ်ထုတ်လိုက် သောကြောင့်
ထောင်းကန့် လွင့်တကသွားလေသည်။ သူ၏မျက်လုံး
များကလည်း စေးဘိတ်ကြည့်လိုက်သေးသည်။

ထဲ၊ကျောက်ထူး၊ဘီလပ်မြေ ရောသော မဆလာ
နှယ် စက်ကြီးများ၏ အသံသည် ဂျိုန်းဂျိုန်း... ဂျိုန်း
ဂျိုန်း... မည့်ဟီးလျက် ရှိလေသည်။ ထဲမှ အုတ်များ
ကျောက်များ ထုတ်ယူသောအခါ လေဝါးကားများအသံ
ကလည်း ဆူညံလျက်ရှိလေသည်။

'ခင်လင်းရေးကတော့ ပန်းရံဆရာ ခါးပုပ်
ကောင်မလေးထံကြည့်သွားပါ အောင် သူ့ကိုလေတက် အ
စားကလေးနဲ့ ငွေကြေးကလေးအနည်း အကျဉ်းတော့
ပေးမှကောင်းမှထဲဆရာ'

အပိုက်မှောင်ဆရာကြီး

‘ပေးရမှာပေါ့ကွ ဟေ့.....အခုသူတယ်မှာ အလုပ် ပေးထားသတဲ့’

‘သစ်ကို သစ်စေတူသမီးတဲ့ဘက်ကတာဝန်ပေးထား တယ်ဆရာ’

‘ငါ့ဆီကိုခေါ်ထားပါကွယ် အသုံးလုပ်မနေရ သုံး ရေခွေးအိုးထဲ ကြုံပေး မယ်ခေါ် ဝါထက် မင်းက ကောင်မလေးအဝတ်အစားတွေဝယ်ပေးစေချင် တယ် ဆိုယင် ဝယ်ပေးမယ်လေ နေအုံးနေအုံး’

ဦးသင်ညိုက ကြောလိုက်ကာ.....သူ့နှု ဘောင်းဘီ အိပ်ထဲက ငွေအထပ်လိုက်တထပ်ကို ထုတ်လိုက် ဆယ် တန်ငါးချပ်ကို ရွေးထုတ်ကာ..... ‘ဟောဒါ ခင်ဥကို ပေးလိုက်ကွာ’မင်းအင်္ကျီဆုံချသ့်ပယ်ဝတ်ကို လို ပြော ပြီးတော့ ဒီနေ့ညနေ ငါ့နဲ့တွေ့ချင်တယ်ဘဲဆိုလုပ်မလဲ ဟု မေးလိုက်လေသည်။

‘ဟာ.....ညနေဆုံးပဲ ဖြစ်သုံးဆရာ သူ့ အိမ်ကဆူ နေလို့မယ်.....အခုကထဲက ဆရာထုတ်သွားယင်ထုတ် သွားပါလား ပို ကုမှ ငွေကိုကြည့်ပေးလိုက်တာပေါ့ ပြီးတော့ ကောင်မလေးက သူ့ ကံကတည့်ယူပါ မလား ခုတော့ အွေးပုနေတယ်ဆရာ’

‘အိုကွာ မင်းကလဲ သူ့ကံကြောင့်အောင်ပေးယင် ပြီးတာထဲဟုတ်လား လူမသိယင်ပြီးတာထဲ’

‘ကောင်မလေးက မိုက်ကြီးလာတဲ့ အချိန် ကျယ်

ခင်လင်းရေး

ကွန်တော်တို့ပါပျောက်ကျယ်ဆရာ သူ့အဖေရှမ်းကြီး ကတော်တော်ပေါ်သကြီးတာ’

‘ဟားဟားဟား..... မင်းကတော့ပူနေသိုက်တာကွာ’ သားသမီးမရအောင်ကကွယ်တဲ့ဆေးတွေ ထမုကြီး ပါပြီးတော့ ငါ့ကိုယ်တိုင်ကလဲ ပိုက်ခရိုဂီလီ ခေါ်တဲ့ ဘောရောဂါဖြစ်လို့ ဆေးရုံဘက်ပြီးနဲ့စိတ်ကုသခဲ့ရတာ ကလေးရခိုင်တဲ့ ဟိုရုန်းကြော့ကို ဖြတ်ခဲ့ရလို့ စိတ်ချ ရပါတယ် ဟဲ့တဲ့’

ဦးသင်ညိုက မျက်ခုံးများဖြိုးကာ ပြောလိုက်ပြီး ဆေးပြင်းလိပ်ပြာဖဝါးကလေးတွင်းသို့ချွေချ လိုက်လေ သည်။

‘ဟေ့.....ဖီလိုဆိုယင် လမ်းထိပ်ကံ ဖွတ်လိုက်ကွာ’

ဦးသင်ညိုက ပြောလိုက်သောကြောင့် ပန်းချီဆရာ တောင်သိန်းလည်းတဖွားလေတော့သည်။

တကောကြော့တွင် ဦးသင်ညိုသည် အတော် ချော ခောသော ကောင်မလေးတယောက်ကို ကားပေါ်ထပ် ကာ ပြည်လမ်းကြီးအတိုင်း မောင်းလာခဲ့လေသည်။

‘ကျွန်တယ်ခေါ် သွားမလဲဟင်ဦးကြီး အထည် တွေဝယ်ပေးမယ်လဲဆိုသေးရဲ့ အခုတော့ တယ်ခေါ် သွားနေတာလဲ’

‘ရှစ်ခိုင်လေကွယ် ခင်ဥရဲ့ အင်္ကျီကြီးလို့ခေါ်မင်း ပါကွယ် ဥကိုအင်္ကျီကြီးအထည်ယူမှာပါ အစ်ကိုကြီး မှာအခုထိမိန်းမမရှိသေးပါဘူးကွဲ့’

အမိတ်မှောင်ဆရာကြီး

ဦးသာညို၊ ဝတ်နာရီခိုင် ၃၀ ခန့်မောင်းယင်းကသူ
တေးနားတွင် ကပ်နေသော ခင်ဥ ကိုပြောလို / ခြင်း ဖြစ်
လသည်။

‘အ’မယ် .....အခုထိမှမိန်းမမရှိသေးဘူးဆိုတာမယူ
ပါဘူး’

‘ယုံစမ်းပါကွယ်.....အစ်ကိုကြီးယူချင်တဲ့ မိန်း က
ထော်ထော် အထက်ကန်းကျတဲ့ ခုန့်ကုန်သူကွဲ့ သူက
ယောက်ျားကကန့် တွဲပြီးပျော်ပွဲဆိုက်နေတာနဲ့ အစ်ကို
ကြီးလဲ စိတ်ပျက်ပြီးခွဲ၊ ဆိုက်ဘာဘဲ ဒါကြောင့်အစ်ကို
ကြီးဟာဖီလီရီးရီးသားသားချစ်ရခဲ ချစ်သူကို ဆင်းရဲ
ပေမဲ့ယူဘူးတဲ့ ဥလေးရဲ့ ဟဲဟဲ’

ထိုသို့ဦးသာညို နှိမကားကြောင့် အလုပ်ကြမ်းလုပ်
ခဲ့ရသော ဆင်းရဲသူရမ်း ကပြားမလေးခင်ဥမှာ အတော်
ကလေးဝမ်းသာ သွားခဲ့ရလေသည်။

သူမသည် ရှမ်းကပြားလေးပီပီ အသားကလေးဝါ
ဝင်း၍ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာ အတော်ပင် အဆင်
ပြေသော မိန်းမပျိုကလေးတို့ဖြစ်ကာ လီလီ ကဲ့သို့
သော အထက်လွှာအပိုင်းကဲ့သို့ ကြော့ကြော့ မှုမေ့
ပတ်စားရမည်ဆိုပါက ယခုထက်ပင်အချွန်ကိုး လာရ
သူကလေး တို့ဖြစ်မည်ကိုတော့ ဦးသာညို ဆို ှည့်
စားဖားကြီးက ယုံကြည်မိလေသည်။

ယခုလိုအလုပ်ကြမ်းလုပ်၍ ထနေမှု နှင်ကျပ်မှု ရ
သော အလုပ်သမားမိန်းမလေးများအဖို့ ကယ်တင်ရှင်

ခင်လင်းရေး

များကိုအမြဲမပြတ်ဖြော်လင့်နေမည်မှာတော့ ကြိမ်၊သေ
မထွဲအောင်ဖြစ်ရလေသည်။ ယခုလို ငါးပွားကပ် ဆိုက်နေ
သောထွင်းမြည်ထွင် အမျိုးသမီးများအတွက် စားဝတ်
နေမှုမှ အင်မတန်မှ အောက်တန်းကျလှလေသည်။ သူ
တို့ထတွေ့မှ ထနေနှစ်ကျပ်မျှရသော်လည်းအခြားသော
ငွေကြေးတတ်နိုင်သည့်အမျိုးသမီးလို တကိုက်နှစ်ဆယ်
ကျော်ပေးရသည့် အမေရိကန်ဒိုလ်လွန်ကို ဝတ်ချင်ကြ
သည်။ ဒိုလ်လွန်ကောင်းကောင်းထထည်မှ မဝတ်ရလျှင်
လည်း လူဖြစ်ရှုံးတော့သလို အင်မတန်မှ အောက်တန်း
ကျကာရှိတော့သည်ဟုထင်မြင်နေလေသည်။

ဒါကြောင့်မို့ပင်သူတို့တော့မှာ ရသမျှသော ငွေ
ကြေးများကိုဖိစီးစွည်းဟုခေါ်သော ခန့်ရှင် လူတန်း
စားများအတွက်သာသုံးသင့်သည့် ဒိုလ်လွန်အင်္ကျီ ချားကို
ဝယ်ကြသည်။ ဝယ်နိုင်အောင် ငွေကြေးကိုအပင်ပန်းခံ၍
လှစ်ကြံ ရသည်။ အကယ်၍သားများ ဒိုလ်လွန် ထထည်
ကောင်းကောင်းရလျှင် သူတို့၏ ကိုယ်ကာယကိုသုံးခွဲ
ပင်ပြုရန်ဝန်မလေးအောင်ဖြစ်နေရလေသည်။

သမိုင်းဖော်တယ်ရှေ့တွင်ကားထိုးဆိုက်မိလျှင် ဦး
သာညိုကဆိုင်တွင်းသို့ခင်ဥကိုခေါ်ကာ ဆင်းသွားပြီး
စားသောက်ဖွယ်ရာများမှာလိုက်လေသည်။ စပါယ်ရှယ်
အနီးထဲတွင်ဖြစ်၍ဧည့်သူ မှလည်း အရေးစိုက်စရာ မ
လိုသောကြောင့် ခင်ဥ ကိုယ်ကလေးကိုဆွဲ၍ သဘောရှိ

မြစ်ညှစ်ကာ မြူမွေးနှုတ်သည့်ပါးကလေးကိုတနှုတ်
နှုတ် နေမိ နေလေသည်။

‘ဟင်.....အစ်ကိုကြီးကလဲ.....ဖယ်ပါရှက်စရာကြီး.....’
‘ဘယ်သူရှိတာလဲလို့ကွာ..... မင်းနဲ့ငါဘဲရှိတာ
ဘဲမဟုတ်လား.....’

ဦးသာညိုက ပြောသင်းပင် ခင်ဥဇာ ပါးဖြူဖြူ က
လေးကိုမွေးမွေးကြူလို့ပြန်လေသည်။ ထိုအချိန်မှာ
ဦးသာညိုမှာထားသော စားသောက်ဘွယ် ဖင်းလျှာ
နှင့်ထမင်းပွဲယူသော ဆွဲပြင်အသံကို ကြားရသော
ခင်ဥကိုသုဇာ ကုလားထိုင်ပေါ်၊ ပြန်ထိုင်ခိုင်းလိုက်ရလေ
သည်။

ဆွဲပြင်ကုလား ဝင်လာသော အခါတွင်မူ အရက်ပု
လင်းနှင့် ဆော်ဒါပုလင်းများ ကြက်သားထူးကြော်
များပါလာသည်။ ထောက်ထည်းလိုပင် အခြားဆွဲပြင်ကု
လားထဲဦးက စားသောက်ပွဲများကို ယူဆောင်လာ ခဲ့
လေသည်။

ရေခဲနှင့် ဆီခါရောကာ ပိစကေဝမ်းပက်ကို ထည့်
ပေးပြီး..... ‘ကဲ..... ခုဟောဒီ ဆီလင်ရေကို အရင်
သောက်ရတယ်၊ ဒါသောက်ပြီးမှ ထမင်းစားရင် သိပ်
ဝင်ဘယ်ကွဲ’ ဆို ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဘီလပ်ရည်မသောက်ချင် သေးဘူး အစ်ကိုကြီး’
ဟ..... သောက်ပြီးမှ ထမင်းစားလို့ ကောင်းတယ်.....
‘သောက်စမ်းပါ..... သောက်စမ်းပါ.....’

ဦးသာညို ကိုယ်တိုင်ပင် လက်နှင့်ဆစ်ခန့် ပိစကေ
ထည့်ထားသော အရက် ဖယ်ခွက်ကို ရှုံ့သောက်လိုက်
ပြီး ခင်ဥကို အတင်းတိုက်လိုက်ရာ ခင်ဥမှာ အရက်ဖယ်
ခွက်ကို မော့သောက်လိုက်ရလေသည်။ သူမ၏ လယ်
ချောင်းမှာလည်း ပုဂ္ဂိုင်းစစ်ဖြင်းကာ ဝမ်းတွင်းမှာလည်း
ပုတုတု ကြီးမြစ်သွားကော သုဇာခေါင်းတွေ့မှာ ခေရွံ
သွင်းရတော့သည်ဟုထင်ရလေသည်။

‘အကုန် သောက်ပါကွယ်..... ရော့ရော့ နှစ်ခါ
လောက်သောက်ရင် သိပ်မူးတော့ဘူး.....’

ဦးသာညိုက ထပ်ဆင့် တိုက်လိုက်ပြီးသော အခါ
ထွင် ခင်ဥမှာ မျက်လုံးများမိုဝေရွံ လာတော့သည်ကို
သိလာရလေ၏။

စားသောက် ပြီးသော အခါမှာတော့ သမိုင်း
ဟော်တယ်မှ ခပ်သွက်သွက်ကြီးကားမောင်း ထွက်ခဲ့
ပြီး ရှစ်မိုက်ဘက်သို့ ကားမောင်းလာကဲ့ပြန်ကာ မြဲထ
မြဲအတင်းသို့ ဝင်ရောက် လာခဲ့လေသည်။ မြဲကြီးမှာ
ထပ်ပင်မျိုးရုံ မိုက်မျိုးထားကာ ကားမောင်းပင်သာ
အောင် မြေနှိလမ်းကလေးမှာ အတော် ကျယ်ငန့်စွာ
ပုဏ္ဏရိပ် ပန်းနှင့် ဗုဒ္ဓသရဏ်ပန်းတွေကို ဝှပ်စွာမိုက်
ထားလေသည်။

မြေနှိ လမ်းကလေးမှ ဆုံးသွင်းသောအခါမတော့
ဖျဉ်ခင်းဝါးထရံကာ ခန့်မိုးအိမ်ကလေး ရှေ့ရောက်
လာပြီး ကားကိုရပ်လိုက်လေသည်။ ထိုအချိန် အသက်